TEVHÎD GEMİSİ

[Gel Bizimle Beraber Gemiye Bin]

[Türkçe]

سفينة التوحيد [أركب معنا]

[باللغة التركية]

Muhammed b. Abdurrahman el-Arîfî

محمد بن عبد الرحمن العريفي

Terceme: Guraba Yayınevi

ترجمة: مكتبة الغرباء في اسطنبول

Tetkik: Muhammed Şahin

مراجعة: محمد بن مسلم شاهين

Rabva Semti İslâmî Dâvet Bürosu-Riyad

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 - 2008

islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamd; Rasûlullah'a salât ve selâm olsun.

İlk olarak;

Gamlı ve kederli olarak yanıma oturdu... Sonra,

"Hocam... Gurbetten bıktım artık." dedi.

"Allah seni bir an önce ailene ve ülkene kavuşturacaktır." dedim.

Duygulandı ve ağladı... Sonra da "Ama hocam... Allah'a yemin ederim, onların beni, benim de onları ne kadar özlediğimi bir bilsen...

Düşünebiliyor musun, annem falan şeyhin türbesinde benim için dua etmek ve benim geri dönmemi dilemek üzere dört yüz milden fazla yol kat etmiş..! O şeyh öldükten sonra bile duaları kabul edilen, sıkıntıları gideren, dua edenlerin duasını işiten mübarek bir adamdır..!

İkinci olarak;

Hocamız Allâme Abdullah Cibrîn bana şunu anlatmıştı:

Arafat Meydanı'nda idim... İnsanlar dua edip ağlıyorlardı... Bedenlerini ihramlarla sarmışlardı... Ellerini Melik-i Allâm'a doğru kaldırmışlardı.

Böylesine bir huşu ve hudû içerisinde iken... Gökten rahmet inmesini dilediğimiz sırada...

Kemikleri incelmiş... Bedeni zayıflamış... Beli bükülmüş... İhtiyar bir adam dikkatimi şekti... "Allah'ın veli kulu falan kimse! Sıkıntımı gidermeni diliyorum senden... Bana şefaat et... Bana merhamet et..." deyip duruyor ve hüngür hüngür ağlıyordu... Bedenimi bir titreme aldı... Tüylerim ürperdi... "Allah'tan kork!" diye seslendim, "Allah'tan başka bir varlığa nasıl dua edersin? İhtiyaçlarını Allah'tan başkasından nasıl dileyebilirsin? Bu veli de senin gibi yaratılmıştır, sahibi olan bir kuldur... Seni işitemez... Sana cevap veremez... Hiçbir ortağı olmayan, bir tek Allah'a dua et!"

Bana döndü ve "Karışma bana ihtiyar! Sen bu şeyhin Allah

katındaki değerini bilmiyorsun... Ben kesin olarak inanıyorum ki bu şeyhin izni olmadan gökten tek bir damla düşmez; yerden tek bir tohum bitmez." dedi.

O bunları söyleyince "Allah yücedir... Allah'a ne bıraktın ki? Allah'tan kork!" dedim.

Benim bu söylediklerimi duyunca arkasını dönüp gitti.

Üçüncü, dördüncü ve beşinci olarak;

İşte önünüzdeki bu yapraklarda bu gibileriyle ilgili haberler.... Subhânal-lah... Mevlalarından başka varlıklara sığınan, ihtiyaçlarını ölülerinden dileyen bu insanlar nerelerdeler....

Sıkıntıları olduğu zaman çürümüş kemiklere, cansız bedenlere yöneliyorlar... Ana karnındaki ceninin dahi hareketlerini gören... Sıkıntısı olanların duasını duyan... Kullarının kendisinden başkasına dua etmelerine razı olmayan Melik-i Hakk-ı Mubîn olan Allah karşısındaki konumları nedir?

İstersen ümmetin haline ağla! İslam beldelerine şöyle bir bak! Türbeler, makamlar, kabirler, mezarlar göreceksin... Şiddet anlarında sığınılacak; sıkıntılı durumlarda barınılacak yerler haline getirilmiştir...

Yaşı küçük olanlar bu türbe ve makamlar üzere yetişmiş; büyükler de bu hal üzere yaşlanmıştır...

Buradaki sözlerimiz,fısıltılarımız, konuşmalarımız, çağrılarımız onlara yöneliktir. Bu haykırışımız, yakarışımız ve çağrılarımız böylesi olumsuz davranışlar içinde boğulan erkeklere ve kadınlara yöneliktir...

Böylelerine dalgalar çarpmış ve yollarını kaybetmişlerdir.

En nihayetinde de kurtuluş gemisinden geri kalmış ve müşrik olarak hayata gözlerini yummuşlardır... Ama kendilerinin Müslüman olduğunu sanmaktadırlar...

Bu gemi Nuh'un gemisi gibi olan tevhid gemisidir... Bu gemiye binen kurtulur; geri kalan helak olur... İslam ülkelerinde nicelerini gördük... Akraba, kardeş... Komşu, dost... İyi şeyler yaptıklarını sandıkları halde dünya hayatında sapıtıp gitmişlerdi...

İşte bu sebeple elinizdeki kitap hiçbir ortağı bulunmayan bir ve tek olan Allah'a ibadet etmeleri için bu insanlara bir çağrı olarak kaleme alınmıştır...

Dr. Muhammed b. Abdurrahman el-Arîfî

Akide ve Çağdaş Ekoller Hocası

arefe@arefe.com

P.O.BOX 151597 Riyad 11775

Suudi Arabistan

ÇIRPINAN DENİZ

Dünya müşriklerle doluydu... Biri puta dua ediyordu... Öteki bir mezara ümit bağlıyordu... Bir diğeri insana ibadet ediyordu... Bir başkası da ağaca tazim gösteriyordu...

Rableri bu insanlara baktı... Arap-acem hepsine gazap etti... Sadece ehl-i kitabın tevhid ehli olarak kalanları müstesnaydı...

Bu şaşkınlardan biri de efendilerden biri olan Amr b. Cemûh idi... Menaf adında bir putu vardı... ona kurbanlar sunar, önünde secdelere kapanırdı...

Menaf, sıkıntılı anlarında Amr'ın sığınağı, ihtiyaç duyduğunda barınağıydı...

Odundan yaptığı bir puttu Menaf... Fakat ailesinden de, malından da çok severdi...

Amr bu putu kutsallaştırmada, süsleyip güzel kokular sürmede ve elbiseler giydirmede oldukça ileri gidiyordu... Dünyayı tanıdığı andan itibaren altmış yaşını geçene dek bu hal üzere devam etti...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Mekke'de peygamber olarak vazifelendirilip Mus'ab b. Umeyr -Allah râzı olsun-'ı davetçi ve öğretici olarak Medine halkına gönderince Amr b. Cemûh'un haberi olmadan üç oğlu anneleri ile birlikte Müslüman oldu.

Babalarına gidip öğretici olarak gelen davetçiyi haber verdiler; Kuran okudular... "Babacığım, insanlar ona tabi oldular. Onun peşinden gitmek hakkında sen ne dersin?" dediler.

"Menaf'a danışmadan bir şey diyemem. Bakacağım bakalım ne diyor?" dedi.

Daha sonra Amr kalktı ve Menaf'ın yanına gitti... Putlarıyla konuşmak istediklerinde putun arkasına yaşlı bir kadın koyarlardı. Bu yaşlı kadın sözde putun kendisine ilham ettiklerini söyleyerek cevap verirdi...

Amr topallayarak Menaf'a doğru yürüdü... Ayaklarından biri ötekinden daha kısaydı... Sağlam ayağı üzerinde dikilerek putun

önünde saygı ve hürmetle durdu… Sonra puta övgü ve medihlerde bulundu…. Ardından da “Ey Menaf! Hiç şüphesiz sen bu gelen adamdan haberdarsın... Senden başkası için bir kötülük istememektedir... Bizi sana ibadet etmekten alıkoyuyor... Ey Menaf! Bana ne yapacağımı işaret et!” dedi. Ama put hiçbir şey söylemedi... Amr söylediklerini tekrarladı… Fakat put yine bir şey demedi... Sonra Amr “Herhalde kızdın... Ben de öfken yatışana kadar birkaç gün sana bir şey söylemem.” dedi.

Sonra bırakıp çıkıp gitti. Gece olduğunda oğulları Menaf’ın yanına vardılar…

Onu alıp götürdüler ve leşlerin, pisliklerin bulunduğu bir çukura attılar…

Sabah olunca Amr selamlamak üzere putunun yanına girdiğinde yerinde bulamadı…

Avazı çıktığı kadar bağırdı: “Yazıklar olsun size! Geceleyin ilahımıza bu düşmanlığı kim yaptı?” Ailesi hiç ses çıkarmadı…

Amr korkuya kapıldı.... Ne yapacağını bilemedi.... Putu aramak üzere evden çıktı.... Tepe taklak olmuş vaziyette çukurun içinde buldu... Çıkarıp güzel kokular sürdü ve tekrar yerine götürdü...

Puta “Ey Menaf! Bunu sana kimin yaptığını bir öğrenirsem, rezil edeceğim.” dedi.

Ertesi gece oğulları yine puta doğru yöneldiler... Götürüp aynı pis çukura attılar...

İhtiyar sabah olunca putuna baktı yerinde göremedi...

Öfkelenerek tehditler savurdu... Sonra aynı çukurdan putu çıkarıp yıkadı, güzel kokular sürdü...

Gençler, puta her gece aynı şeyleri yapıyorlardı... O da her gün gidip o çukurdan putu çıkarıyordu... Amr durumdan iyice sıkılınca yatmadan önce Me-naf’ın yanına gitti ve “Yazık sana Menaf! Keçi bile kendi kıçını koruyabiliyor...” dedi ve putun kafasına bir kılıç asarak “Düşmana karşı kendini koru!” dedi.

Gece olunca gençler yine geldiler. Putu götürüp ölü bir köpek leşine bağlayarak pisliklerin toplandığı bir kuyuya attılar... Sabah olunca ihtiyar yine putunu aradı... Putu o halde görünce şöyle dedi:

Erkek tilkinin kafasına işediği rabb,

Tilkilerin işediği adam düştü bitâp.

Daha sonra Allah'ın dinine girdi ve din meydanında salihlerin yarışına katıldı.

Amr'a bir bakın... Müslümanlar Bedir Savaşı'na çıkmak istediklerinde yaşlı ve topal diye oğulları ona engel oldular... Cihada çıkmak için ısrar etti... Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- 'in yardımına başvurdu. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- de onun Medine'de kalmasını emretti... Böylece Amr Medine'de kaldı...

Uhud Gazvesi yapılacağı zaman... Amr yine cihada çıkmak istedi... Oğulları yine engel oldular... Çocukları çok aşırı engel olunca Amr gözyaşlarına engel olmaya çalışarak Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gitti... "Ya Rasûlallah!" dedi, "Oğullarım benim seninle beraber cihada çıkmama mani oluyorlar."

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: "Allah seni mazur görmüştür." dedi.

"Ya Rasûlullah! Allah'a yemin olsun ki bu topallığımla cennette dolaşacağımı arzu ediyorum." dedi.

Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onun cihada çıkmasına izin verdi... Amr silahını aldı ve "Allah'ım, bana şehitlik nasip et! Aileme beni geri döndürme!" dedi.

Savaş meydanına vardıklarında... İki ordu karşılaştı... Kahramanlar haykırdı... Oklar atıldı...

Amr karanlıklar ordusuna kılıcıyla darbeler indirmeye, putperestlere karşı savaşmaya başladı...

En sonunda bir kafir kendisine yöneldi ve kendisini şehitlik makamına erdirecek kılıç darbesini indirdi...

Amr -Allah râzı olsun- defnedildi ve Allah'ın kendilerine nimet verdikleri kimselerin kervanına katıldı...

Kırk altı yıl sonra Muâviye -Allah râzı olsun- döneminde...

Uhud şehitleri kabristanına şiddetli bir sel baskını olmuş, kabristan suyla dolmuştu...

Müslümanlar şehitlerin cesetlerini nakletmeye koştular... Amr b. Cemûh'un kabrini kazdıklarında bir de baktılar ki Amr'ın cesedi yumuşacık... Kolları, bacakları bükülmüş vaziyette sanki uyuyor... Toprak bedenine hiçbir zarar vermemiş... Kendisine ayan beyan olan hakka döndükten sonra Allah'ın Amr'a nasıl bir son nasip ettiğini iyi düşün!

Lâ ilâhe illallâh sözünü gerçekleştirince Allah'ın ahiretten önce daha dünyada iken kerametini nasıl izhar ettiğine bakın! Bu kelime

göklerin ve yerin kendisiyle ayakta durduğu bir kelimedir... Allah'ın tüm mahlûkatı üzerinde yaratmış olduğu fıtratıdır... Cennete girme sebebidir... Cennet ve cehennem bu kelime için yaratılmıştır... İnsanlar da müminler ve kâfirler olarak; iyiler ve kötüler olarak bu kelime sebebiyle ayrılmışlardır...

Allah'ın huzurunda şu iki şeyden sorulmadıkça kulun ayakları yerinden bile oynamaz: Neye ibadet ediyordunuz? Peygamberlere ne cevap verdiniz?

KURTULUŞ GEMİSİ

Nice insan tevhidi gerçekleştirmemesi sebebiyle diğer helak olanlarla birlikte helake yuvarlanmış... Din gününe değin lanet edilmeyi hak etmiştir.

Allah, tek rabbdır... Kul O'ndan başkasına tevekkül edemez.... O'ndan başkasına rağbet duyamaz...

O'ndan başkasından korkamaz... O'ndan başkası adına yemin edemez... O'ndan başkası için adakta bulunamaz... O'ndan başkasına tevbe edemez.

İşte *Lâ ilâhe illallâh* şehadetinin gerçekleştirilmesinin anlamı budur... Bu sebeple Allah Teâlâ *Lâ ilâhe illallâh* tanıklığını hakkıyla yerine getirene cehennemi haram kılmıştır.

Muâz'a -Allah râzı olsun- bakın...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ardından yürürken, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- birden arkasına dönüp ona şöyle sordu:

–"Ey Muâz! Allah'ın kullar üzerindeki hakkını, kulların da Allah

üzerindeki hakkını biliyor musun?”

– “Allah ve Rasûlü daha iyi bilir.” dedi.

– *“Allah’ın kullar üzerindeki hakkı, kulların hiçbir şeyi ortak koşmaksızın kendisine ibadet etmeleri. Kulların Allah üzerindeki hakları da hiçbir şeyi ortak koşmayanların azap görmemesidir”* buyurdu.

Abdullah b. Mes’ûd -Allah râzı olsun- Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’e “Ey Allah'ın elçisi!! Allah katında en büyük günah hangisidir?” diye sordu.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-:

“Seni yaratmış olduğu halde Allah’a eş koşmandır.” buyurdu.

! ! !

Evet... Allah, peygamberleri tevhid için göndermiştir...

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“Biz her toplum içinde ‘Allah’a ibadet edin, tağuttan kaçının!’ diye bir peygamber göndermişizdir.”

Tağut; Allah dışında kendisine ibadet edilen her şeydir... Put da olabilir taş da... Mezar da olabilir ağaç da... Tevhid, peygamberlerin ilk görevleridir.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimize sor (bakalım) Rahman’dan başka ibadet edilecek ilahlar (edinin diye) emretmiş miyiz?”

Bilakis yaratılmışlar, sırf Allah’ı birlemek için yaratılmıştır.

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.”

Bütün ameller kabul edilebilmek bakımından tevhide bağlıdır... Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Şayet şirk koşarlarsa, yapmış oldukları ameller boşa gider.”

Tevhidi gerçekleştiren kurtuluşa erer...

Nitekim Tirmizî’de yer alana sahih bir kudsî hadiste Allah azze ve celle şöyle buyurmuştur:

“Ey Ademoğlu! Dünya dolusunca hata ile bana gelsen ve bana hiçbir şeyi şirk koşmamış olarak benimle karşılaşsan, ben de sana dünya

dolusunca mağfiretle geliririm...”

Tevhidin sahip olduğu bu muazzam önem sebebiyle... Peygamberler tevhidi kaybetmekten çok korkmuşlardır...

İşte muvahhidlerin atası... putları yerle bir eden... Beyt-i Haram’ın banisi... İbrahim aleyhisselâm... Melik-i Allâm’a nasıl yakarıyor...

“Beni ve evlatlarımı putlara tapmaktan uzat tut!”...

İbrahim aleyhisselâm bile böyleyken kim beladan emin olabilir ki?

SAPIKLIK BAŞLIYOR

Şirk ilk defa Nuh Kavmi’nde zuhur etti.

Ve Allah, Nuh’u peygamber olarak gönderdi... Ona itaat edip Allah’ı tevhid eden kurtuluşa erdi...

Şirki üzerinde kalmayı sürdürenleri ise Allah tufan ile helak etti... İnsanlar Nuh’tan sonra bir süre daha tevhid üzere devam ettiler... Sonra İblis bu durumu bozarak fesat tohumlarını yeşertmeye başladı.Kullar arasında şirki yaygınlaştırdı... Allah Teâlâ müjdeleyici ve uyarıcı olarak peygamberleri göndermeyi sürdürdü... En sonunda da nebilerin onuncusu Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’i gönderdi... O da tevhide davet etti... Müşriklerle cihad etti... Putları kırdı...

O’ndan sonra ümmet tevhid üzere devam etti... Tâ ki evliyayı, salih kulları tazim etmek sebebiyle şirk ümmetin bir kesimine geri dönünceye kadar... Nihayetinde bu kimselerin kabirleri üzerine türbeler inşa edildi. Onlara yalvarıldı... İstiğâselerde bulunuldu... Makamlarına adaklar adanıp kurbanlar kesildi...

Bu şirke de kendi iddialarınca salih zatlarla tevessül ve onlara duyulan sevgi adını verdiler... Onlara besledikleri sevginin ve kabirlerine gösterdikleri tazimin kendilerini Allah’a daha da yakınlaştıracağını ileri sürdüler. Bu iddianın ilk müşriklerin de gerekçesi olduğunu unutmuşlardı. O ilk nesil müşrikleri putları hakkında şöyle diyorlardı:

“Biz onlara, bizleri Allah’a daha da yakınlaştırmalarından başka bir amaç için ibadet etmiyoruz ki.”...

Hayret vericidir... Onların bu şirklerini reddettiğin zaman sana:

“Kesinlikle hayır, biz muvahhid insanlarız”...

“Rabbimizin kullarıyız” derler...

Tevhidin Allah'ın varlığına ve ibadet olunmaya yalnızca Allah'ın müstehak olduğuna inanmak manasına geldiğini sanırlar... Bu anlayış tevhidin ne olduğu ile ilgili kısır bir anlayıştır...

Bu anlayışa göre Ebû Cehil ve Ebû Leheb muvahhiddiler... Zira onlar da Allah'ın ibadete müstehak en büyük ilah olduğuna inanıyorlardı... Fakat bununla beraber Allah'a ulaştıracaklarını ve kendileri için şefaatçi olacaklarını zannettikleri başka ilahları şirk koşmuşlardı...

KISSA...

Beyhakî'nin hasen senedle rivayetine göre; Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- insanlar arasında daveti ile ortaya çıktığında... Kureyş kâfirleri insanları ondan nefret ettirip uzaklaştırmaya çalıştılar...

Onun hakkında, sihirbaz, kâhin ve deli, dediler.

Fakat O'na tabi olanların sayısının eksilmeyip daha da arttığını gördüler...

Bunun akabinde mal ve dünya ile kandırmak hususunda görüş birliğine vardılar...

Bu iş için de Rasûlullah'a Husayn b. el-Munzir el-Huzâî'yi gönderdiler... Bu adam ileri gelenlerinden biriydi...

Husayn, Rasûlullah 'ın yanına girince...

"Ey Muhammed!" dedi... "Birliğimizi bozdun... Gücümüzü böldün... Onu yaptın... Bunu yaptın... Mal istiyorsan mal toplayalım da malı en fazla olanımız sen ol... Kadın istiyorsan, seni en güzel kadınla evlendirelim... Krallık istiyorsan, seni başımıza kral edelim..."

Husayn sözlerini ve aldatmalarını sürdürdü... Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onun sözleri karşısında sessizce dinliyordu...

Husayn konuşmasını bitirince...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-:

"Bitirdin mi? Ey Ebû İmrân!" diye sordu.

Husayn "Evet" dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle devam etti:

- *"Sorduklarıma cevap ver!"*
- Ne istiyorsan sor!

- *Ey Ebû İmrân!... Kaç ilaha ibadet ediyorsun?*

- Yedi ilaha... Altısı yerde... biri gökte!!

- *Mal helak olduğu zaman kime duâ edersin?*

- Göktekine duâ ederim.

- *Yağmursuzluk yüzünden kime duâ edersin?*

- Göktekine duâ ederim...

- *Çocukların aç kalırsa kime duâ edersin?*

- Göktekine duâ ederim...

- *Duâna icabet eden sadece o mu yoksa hepsi birden mi icabet ederler?*

- Elbette ki o tek başına icabet eder...

- *Tek başına icabet eder... Tek başına sana nimet bahşeder... Ama sen ötekileri de ortak edersin... Yoksa senin aleyhinde ona karşı onların galip gelmesinden mi korkuyorsun?*

- Hayır... Ona karşı güç yetiremezler...

- *Ey Husayn! Müslüman ol da sana Allah'ın fayda vereceği bazı sözler öğreteyim...* (Hadis devam ediyor.)

^ ^ ^

HAKİKAT

Evet... Lât'a ve Uzzâ'ya ibadet ediyorlardı... Fakat bunları en büyük ilah olan Allah -azze ve celle-'ye yakınlaştıracak küçük ilahlar olarak görüyorlardı... Kendileri için Allah katında şefaatçi olmaları için onlara türlü ibadetler yapıyorlardı... Bu sebeple:

"Biz onlara, bizleri Allah'a daha da yakınlaştırmalarından başka bir

amaç için ibadet etmiyoruz ki." diyorlardı.

Allah'ın yaratan, rızık veren, yaşatan ve öldüren olduğuna inanıyorlardı...

"Yemin olsun ki, onlara gökleri ve yeri kim yarattı diye sorsan, kesinlikle ve kesinlikle 'Allah' derler. 'Allah'a hamd olsun' de! Bilakis onların çoğu bilmezler."

Sahihayn'da ve diğer kaynaklarda... Ebû Hureyre'den -Allah râzı olsun- rivayete göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Necd tarafına bir süvari birliği gönderdi... Maksat Medine etrafında olup bitenleri gözlemek idi... Hayvanları üzerinde gezinirlerken... Bir adam silahını kuşanmış ihramını giyinmiş bir adamla karşılaştılar... Adam "Lebbeyk Allahumme lebbeyk... lebbeyke lâ şerîke leke... illâ şerîken huve lek... temlikuhû ve mâ melek..." diyerek telbiye getiriyor ve "illâ şerîken huve lek... temlikuhû ve mâ melek..." diye tekrarlıyordu. (Adamın bu telbiyesinin manası şöyledir: Buyur Allah'ım, buyur... Buyur... Senin tek bir ortağın dışında hiçbir ortağın yoktur... Sen ona maliksin ama o hiçbir şeye malik değil...)

Ashab o adama doğru gittiler... Nereye gittiğini sordular... Mekke'ye doğru gittiğini söyledi onlara... Sahabiler adamın haline baktılar... Nübüvvet iddiasında olan Müseylemetu'l-Kezzâb'ın memleketinden geliyordu...

Adamı sıkıca bağladılar... Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- görsün de dilediği hükmü versin diye Medine'ye getirdiler...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu adamı görünce, ashabına:

"Kimi esir aldığınızı biliyor musunuz? Bu Hanifeoğullarının efendisi Sumâme b. Usâl'dir." dedi...

Sonra da: *"Onu mescidin direklerinden birine bağlayın ve ikramda bulunun!"* dedi.

Daha sonra Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- evine gidip yemeklik bir şeyler topladı ve ona gönderdi... Sumâme'nin bineğinin de yemlenip bakımının yapılmasını... Sabah-akşam sahibine gösterilmesini emretti... Sumâme'yi mescidin direklerinden birine bağladılar... Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onun yanına çıktı ve *"Yanında ne var? Ey Sumâme!"* dedi.

Sumâme "Yanımda hayır var, ey Muhammed!... Beni öldürecek olursan kan sahibi birini öldürürsün... (Yani kavmim benim adıma senden intikam alacaktır.) İyilik yapacak olursan, sen de şükran borcu

olan biri yüzünden iyilik görürsün... Mal istiyorsan, dilediğin şeyi iste...” dedi...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ertesi güne kadar onu kendi haline bıraktı... Sonra yine *“Ey Sumâme! Yanında ne var?”* diye sordu.

“Dediğim şey var. Beni öldürecek olursan kanlı biri olarak sen de öldürülürsün. İyilik edecek olursan sen de iyilik görürsün... Eğer mal istiyorsan, ne kadar istersen o kadar dile!” dedi.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bir sonraki güne kadar onu yine kendi haline bıraktı... Sonra ona uğradı ve *“Yanında ne var? Ey Sumâme!”* dedi.

“Sana söylemiş olduğum şey var.” dedi Sumâme...

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onun, müslümanların namazını... Konuşmalarını... İkramlarını gördüğü halde müslüman olmaya rağbetinin olmadığı görünce...

“Sumâme’yi serbest bırakın!” dedi.

Sumâme’yi mescide yakın bir suyun yanında serbest bıraktılar... Sumâme gusletti... Sonra mescide girdi...

Şöyle dedi: “Eşhedu en lâ ilâhe illallâh ve enne Muhammede’r-rasûlullâh...

- Ey Muhammed! Yeryüzünde bana senin yüzünden daha sevimsiz bir yüz yoktu... Şimdi senin yüzün bana en sevimli yüz haline geldi...

- Vallahi, bana senin dininden daha sevimsiz bir din yoktu. Şimdi senin dinin en sevimli din oldu...

- Vallahi, bana senin şu memleketinden daha sevimsiz bir memleket yoktur... Ama şimdi en sevimli memleket oldu...”

Sonra da: “Ey Allah’ın Rasûlü! Senin süvari birliklerin ben umre yapmak isterken beni yakaladılar... Ne dersin?” dedi.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onu hayırla müjdeledi... Mekke’ye yolculuğunu tamalayıp umre yapmasını emretti...

Sumâme Mekke’ye gitti... “Lebbeyke lâ şerîke leke lebbeyk... Lebbeyke lâ şerîke leke lebbeyk...” diye telbiye getiriyordu...

Evet Müslüman oldu ve “Lebbeyke lâ şerîke lek (Buyur rabbim! Senin hiçbir ortağın yok!)... Allah ile birlikte ibadet olunacak hiçbir kabir yoktur... Huzurunda namaz kılınacak, kulluk edilip secde edilecek hiçbir put yoktur...” diyordu.

Daha sonra Sumâme -Allah râzı olsun- Mekke'ye girdi... Kureyş ileri gelenleri ondan havadis almak için yanına geldiler...

"Lebbeyke lâ şerîke lek... Lebbeyke lâ şerîke lek..." diye telbiye getirdiğini duydular...

Birisi ona "Sen sâbiî mi oldun?" dedi. Sumâme "Hayır. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanında müslüman oldum." dedi.

Ona eziyet etmek istediler... Onlara bağırarak şöyle dedi:

"Hayır vallahi... Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- izin vermedikçe size Yemâme'den tek bir buğday tanesi bile gelmez."

O müşrikler bu ilahlara gösterdikleri tazimden daha fazlasını Allah'a gösteriyorlardı...

Rabbin için söyle bana... Ebû Cehil'in şirki ile Ebû Leheb'in şirki ile... Bugün kabirler yanında kurban kesenlerin...Türbelerin eşiklerine secdelere kapananların. Türbelere kurbanlar kesip etrafında tavaf edenlerin...

Yahut da bir velinin makamında boynu bükük huşu içerisinde durarak dilek tutanların... sıkıntılarının giderilmesini isteyenlerin... Çürüyüp gitmiş kemiklerden hastaların şifa bulmasını... Yolcuların salimen dönmesini dilenenlerin... Şirkleri arasında ne fark vardır... Hayret doğrusu! Hâlbuki Allah şöyle buyuruyor:

"Allah'tan başka ibadet ettikleriniz de sizin gibi birer kuldur. Eğer dürüst kimseler iseniz onlara duâ edin de sizin duânıza icabet etsinler."

İşte bu şirk... Kabirler yanında kurban kesenlerin... Kabirde yatanlara yakınlaşmaya çalışanların... Kabirler etrafında tavaf edenlerin içine düştükleri bu şirk günahların en büyüğüdür...

Evet, zinadan daha büyüktür...İçki içmekten, adam öldürmekten, ana-babaya asi gelmekten daha büyüktür. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

"Allah kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışındakini dilediği için bağışlar."

Evet... Allah, zinakârları bağışlarken, katilleri canileri bağışlarken, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- *Sahîhayn*'da geldiği üzere şunu haber vermiştir:

İsrailoğullarından fahişe bir kadın çölde yürüyordu...

Bir kuyunun kenarında bir köpek gördü.Köpek bazen tırmanmaya

çalışıyordu. Bazen de kuyunun etrafında dolanıyordu...

Çok sıcak bir gündü... Susuzluktan köpeğin dili dışarı sarkmıştı... Neredeyse susuzluk onu öldürecekti...

Bu fahişe kadın... Rabbine isyan eden... Başkalarını da yoldan çıkaran... Fuhşiyat ve günahlar içine düşen... Haram mal yiyen bu kadın... O köpeği görünce ayakkabısını çıkardı...

Başındaki örtü ile ayakkabıyı bağladı... Kuyudan su çekip köpeğe içirdi...

Bu yaptığı sebebiyle Allah o kadına mağfiret etti... Allahu Ekber... Allah onu bağışladı... Ama neye karşılık?

Geceleri namaz kılıp gündüzleri oruç mu tutuyordu? Allah yolunda canını mı vermişti?

Kesinlikle hayır... Sadece bir köpeğe bir içimlik su vermişti... Allah da onu bağışladı... Çünkü bu kadın masiyetler içine düşüyordu ama Allah'a ne bir veliyi ne de bir kabri ortak koşmuyordu... Taşa, insana tazim göstermiyordu... Allah da onu bağışladı...

Günahkârlara mağfiret ne kadar yakın... Müşriklere ise ne kadar uzakdır...

KISSA...

Bazı insanlar zinakârların, içki içenlerin çokluğunu görünce korku duyar, sıkıntı hissederler... Üzülürler... Ama bununla birlikte kabirlerin eşiklerine yüz sürenlerin, kabirlere türlü ibadetler yapanların çokluğunu görmelerine rağmen etkilenmezler... Hâlbuki zina ve içki içmek büyük günahtır.Ama insanı İslam milleti dışına çıkarmaz... Allah'tan başkaları için ibadet yapmak ise insanın kâfir olarak ölmesine neden olan şirktir...

İşte bu sebeple Rabbanî âlimler akîde eğitimini en temel asıl olarak belirlemişlerdir...

İlim adamlarından birisi tevhidin ehemmiyeti hakkında bir kitap telif etmiş... Talebelerine şerh etmeye başlamış... Bu kitabın konularını onlara defalarca tekrarlıyordu...

Talebeleri bir gün ona şöyle dediler:

"Hocam! Bu dersi başka konularla değiştirmeni istiyoruz... Kıssalara... Siyere... Tarihe... dair ders yapalım..."

Hoca şöyle dedi: "İnşaallah bu hususa bir bakalım..."

Ertesi gün hoca talebelerin karşısına tasalı ve düşünceli olarak çıktı...

Talebeler hocanın bu hüzünlü halinin nedenini sordular...

Şöyle dedi:

"Civar köyde bir adam duydum... Yeni bir eve taşınmış... Cinlerin musallat olmasından korkup evin eşiğinin yanında cinlere daha yakın olmak amacıyla horoz kesmiş... Bu konuyu benim için araştıracak birini gönderdim..."

Talebeler bundan fazla etkilenmediler... Sadece hidayete erişmesi için dua edip sustular...

Ertesi gün hoca onlarla yine bir araya geldi... Şöyle dedi...

"Dünkü haberi araştırdık... Olay bana anlatıldığından farlıymış...

Adam cinlere yakın olmak amacıyla horoz falan kesmemiş... annesiyle zina etmiş..."

Bu duydukları karşısında talebeler infial gösterdiler... Sövdüler... Saydılar... "bu yaptığının reddedilmesi... Nasihat edilmesi... Cezalandırılması gerekir..." dediler. Her kafadan bir sürü ses çıktı...

Bunun üzerine hoca şunları söyledi: "Şaşılası bir haliniz var... Büyük bir günah içine düşmüş biri için böylesi inkâra yelteniyorsunuz... Hâlbuki bu günah onu dinden çıkarmıyor...

Ama şirk içine düşen... Allah'tan başkası için kurban kesen... Allah'tan başkası için ibadette bulunan birine karşı böyle inkarda bulunmuyorsunuz..."

Talebeler sustular... Hoca onlardan birine işaret etti ve:

"Kalk ve bize *Tevhîd Kitâbı'n* ver de yeniden açıklayalım..." dedi....

Şirk en büyük günahtır.... Allah onu kesinlikle bağışlamaz...

Allah şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak ki şirk, büyük bir zulümdür."

Cennet müşriklere haramdır... Onlar cehennemde ebedi kalacaklardır...

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Hal şu ki kim Allah'a şirk koşarsa, Allah ona cenneti haram etmiştir ve onun barınağı cehennemdir. Zalimlerin hiçbir destekçileri yoktur."

Kim şirk içine düşerse bu şirk onun... Namaz... Oruç... Hac... Cihad...

Sadaka/zekat... Bütün ibadetlerini ifsat eder...

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“Sana ve senden öncekilere vahyolunmuştur ki; eğer şirk koşarsan, yemin olsun ki amelin boşa çıkar ve yemin olsun ki hüsrana uğrayanlardan olursun.”

^ ^ ^

ŞİRKİN ÇEŞİTLİ ŞEKİLLERİ VARDIR

Şirkin bazısı dinden çıkarır... Tevbe etmeden ölen kişinin cehennemde ebedî kalmasına sebep olur...

Meselâ Allah’tan başkasına yalvamak. Allah’tan başkası için kesilen kurbanlar ve adaklarla kabirlere, cinlere ve şeytanlara yakınlaşmaya çalışmak...

Ölülerden, cinlerden ve şeytanlardan zarar verirler ve hasta ederler diye korku duymak...

Bugün türbelerin ve mezarların başında yapıldığı şekliyle ihtiyaçların giderilmesi, sıkıntıların ortadan kaldırılması gibi... Yalnızca Allah’ın muktedir olduğu konularda Allah’tan başkasına ümit bağlamak...

Kabirler ancak ibret almak ve ölüye dua etmek için ziyaret edilebilir...

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-:

“Kabirleri ziyaret edin! Çünkü kabirler size âhireti hatırlatır...” buyurmuştur.

Bu erkekler içindir... Kadınların kabirleri ziyaret etmeleri meşru kılınmamıştır... Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kabirleri ziyaret eden kadınlara lanet etmiştir. Zira kadınların kabirleri ziyaret etmeleri ya kendileri ya da başkaları için fitne sebebi olacaktır.

Fakat orada yatanlara dua etmek... Onlardan imdat dilemek (istiğâse)... Onlar için kurban kesmek... Onlar ile teberrük etmek...

İhtiyaçları onlardan talep etmek... Onlar için adakta bulunmak amacıyla kabirleri ziyaret etmek...

İşte bunlar büyük şirktir... Kabirde yatan kişinin peygamber olması, veli veya salih bir zat olması durumu değiştirmez... Hepsi sonuçta birer insandır... Ne fayda verebilirler... Ne de zarar dokundurabilirler...

Allah Teâlâ yaratılmışlar içinde en sevdiği Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e şöyle buyurmuştur:

"De ki: Ben kendi nefsim için ne bir fayda, ne de bir zarara sahibim."

Bazı cahillerin Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kabri... veya Hüseyin'in -Allah ondan râzı olsun- kabri... veya Geylanî'nin kabri... veya başka kimsenin kabri yanında dua etmek, medet dilemek gibi yapmış oldukları davranışlar bu kapsama dahildir...

Kabirler yanında namaz kılmak veya (Kur'an) okumak amacıyla kabirleri ziyaret etmek ise... bid'attir...

Kabri ziyaret edecek kişi için meşru olan tek davranış ibret almak ve ölü için dua etmektir...

Şaşılacak bir durumdur ki... Müslüman kabirde yatanların çürümüş gitmiş birer ceset olduklarını.Kendilerinin bile içinde bulundukları durumdan kurtulamayacak-larını bildiği halde gidip... Dualarını kabul etmelerini... Sıkıntılarını gidermelerini onlardan istiyor...

Tazim gösterilen... Üzerine yapı inşa edilen... Böyle birçok türbe ve kabrin hizmetkârları ve bakımıyla ilgilenen görevlileri vardır.

Gayet takva ehli ve dindar görünüp insanlara türlü yalanlar uydurmaktadır-lar. İnsanları Allah'a şirk koşmaya davet etmektedirler...

ÇAĞRI... ÇAĞRI...

Ölülere dua eden o kimselere şunları söylemek istiyorum...

Eşiklerinde ağladığınız... Şefaatlerini umduğunuz... Bu ölüleriniz...

"Duâ ettiğiniz zaman sizi duyuyorlar mı? Yahut size bir zarar veya fayda dokundurabiliyorlar mı?"

Kesinlikle hayır... Vallahi duyamazlar... Billahi fayda veremezler... Aksine yüz üstü yardımsız bırakarak zarar verirler...

Şu küçük çocuğun yaptığı öyle güzel bir davranış ki... Daha on üç

yaşında babasıyla birlikte Hindistan'a gitmiş...

Hindistan büyük bir ülke.Türlü çeşitte tanrılar var. Hayvan, bitki. her şeye ibadet ediyorlar. Canlı-cansız... İnsan... Yıldız... Ne bulurlarsa ona ibadet ediyorlar...

Çocuk tapınaklara girmiş...İnsanların Hindistan cevizi meyvesine tapındıklarını görmüş...

Hindistan cevizi üzerine göz, burun ve ağız çizdiklerini... Buhurlar, yiyecekler, içecekler sunduklarına şahit olmuş...

Daha sonra o cevize karşı ibadet ettiklerini gördü... Secde ettiklerinde... Çocuk cevize doğru gidip kapıp kaçmış...

Oradakiler başlarını secdeden kaldırdıklarında ilahlarını görememişler... Etraflarına bakınırlarken çocuğun ilahlarını alıp kaçtığını görmüşler...

Bunun üzerine ibadetlerini yarıda keserek... Çocuğun peşine koşmuşlar...

Çocuk onlardan uzaklaşınca... Yere oturup... Cevizi kırmış... İçindeki suyu içmiş ve kalanını da yere atmış...

İnsanlar ilahlarının kırılmış olduğunu görünce bağrışmaya başlamışlar... Çocuğu yakalayıp dövmüşler ve itip kakmışlar... Sonra da o beldenin hakimine götürmüşler...

Hakim çocuğa sormuş "O ilahı sen mi kırdın?"

Çocuk cevap vermiş: "Hayır... ben cevizi kırdım..."

Hakim "Ama onların ilahıydı." demiş.

Çocuk hakime "Hakim bey! Hiç siz herhangi birgün Hindistan cevizi kırıp yediniz mi?" demiş.

Hakim "Evet" demiş.

Çocuk "Peki o halde fark nedir?" demiş.

Hakim şaşakalıp susmuş... Cevap vermelerini istercesine o puta tapanlara bakmış...

Onlar da "Ama o cevizin iki gözü, bir de ağzı vardı." demişler.

Çocuk onlara bağırarak "Konuşuyor mu?" diye sormuş "Hayır" demişler...

"Peki, duyabiliyor mu?" demiş; yine "hayır" demişler.

"O halde ona nasıl ibadet ediyorsunuz ki?" deyince inkarcı apışıp kalmış... Allah zalim topluma hidayet etmez...

Hakim o insanlara baktı... Çocuğa bir kötülük yapmalarından korkuyordu...

Çocuğa... "Sana ceza olarak... 150 Rupi vermeni kararlaştırdık..." dedi.

Çocuk bu cezayı gönül rızası olmadan ödedi. Ama oradan muzaffer olarak çıktı...

İşin kötüsü gönülleri kabirlere bağlı olanlar... Ölülere tazim göstermekle... İhtiyaçlarını gidermelerini istemekle yetinmeyip... Kabirleri süslemek... Yükseltmek... ve üzerine yapı inşa etmek amacıyla bir sürü paralar harcıyorlar...

Kabirler üzerine yapılan kubbe ve türbeler ikiye ayrılmaktadır:

1- Müslümanlara ait genel mezarlıklarda yapılan türbeler... Öyle ki bunlar diğer kabirlerin arasında şaşalı bir görünüm sergilemektedirler...

2- Mescidlerde inşa edilen türbeler... Mescidlerin, üzerlerinde inşa edildiği türbeler... Bu türbeler mescidin kıble tarafında... Arkasında... ya da yan tarafında bulunabilmektedir...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu durumdan sakındırarak şöyle buyurmuştur:

"Allah'ım, kabrimi tapınılan bir put haline getirme! Allah peygamberlerinin kabirlerini secde mekânı edinenlere lanet etsin!"

Bu hadis Rasûlullah'ın hem kendi şerefli kabri, hem de diğer kabirler hakkındadır.

Ali'den -Allah râzı olsun- rivayete göre Ebu'l-Heyyâc'a şöyle söylemiştir:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- 'in beni hiçbir put bırakmayıp yıkmak... hiçbir kabir bırakmayıp yerle bir etmek için gönderdiği görevle ben de seni göndermeyeyim mi?"

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kabrin kireçlenmesini... Üzerine oturulmasını.Üzerine yapı bina yapılmasını ve üzerine yazı yazılmasını yasaklamıştı."

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kabirler üzerinde mescidler ve kandiller edinenleri lanetlemiştir.

Sahabe, tabiîn ve tebe-i tâbiîn döneminde İslam beldelerinin hiçbirinde böyle şeyler yoktu... Ne bir peygamberin... Ne bir başkasının kabrinde bu tür şeylere rastlanmazdı...

Bugün ise… Şu acı gerçeklere bir bakın…

Mısır: Mısır'ın şehirlerine ve köylerine yayılmış… Tam altı bin evliya türbesi var… Buralar müritlerin ve sevenlerin mevlit törenlerinin yapıldığı merkezler halini almış durumda…Hatta öyle ki, sene boyunca Mısır'ın herhangi bir yerinde, herhangi bir velinin doğumu münasebetiyle tertiplenmiş bir törenin olmadığı bir gün bulmak zordur… Dahası türbesi olmayan bir köy bereketten mahrum kalmış olarak görülmektedir…

Türbeler büyüklü küçüklüdür… Türbenin yapısı ne kadar büyükse, sahibinin şöhreti ne kadar yaygınsa, itibarı da ziyaretçileri de o kadar fazla olur…

Kahire'nin en büyük türbeleri: Hüseyin Türbesi… Seyyide Zeyneb Türbesi… Seyyide Âişe Türbesi… Seyyide Sekîne Türbesi… Seyyide Nefise Türbesi… İmam Şâfiî Türbesi… Leys b. Sa'd Türbesi… Tanta'da Bedevî Türbesi… Desûk'ta Desûkî Türbesi… Humeysira köyünde Şâzelî Türbesi… Hüseyin'e ait olduğu iddia edilen bir mezar… İnsanlar bu mezarı ziyaret edip çeşitli kurbanlarla, adaklarla ona yakınlaşmaya çalışmaktadırlar… İş artık tavafa ve şifa dileğinde bulunmaya… Sıkıntı anında ihtiyaçların giderilmesi talebinde bulunmaya kadar varmıştır…

Seyyid Bedevî Türbesi'nin sene içinde hacc-ı ekbere benzer mevsimleri olur… Ülke içinden ve dışından… Sünnisiyle şiisiyle insanlar oraya akın ederler…

Celaleddin er-Rûmî Kabri ve mezarı üzerinde müslüman, yahudi ve hıristiyanlık olarak "üç dinin ıslahçısı" yazar. Bu putun kutb-u azam olduğu iddiâ edilir.

Şam: Güvenilir araştırmacılar sadece Şam'da 194 tane türbe bulunduğunu, bunların 44 tanesinin meşhur olduğunu söylemişlerdir… Yirmi yediden fazla kabir sahabe-i kirama nispet edilmektedir. Şamda Zekeriyya -aleyhisselâm-'ın oğlu Yahyâ -aleyhisselâm-'ın başının bulunduğu bir türbe vardır. Bu türbe emevî Camii'nin içinde yer alır… Camiin yanında da Selahaddin (Eyyûbî)'nin ve Imaduddin Zengi'nin kabri ve ziyaret edilip tevessülde bulunulan daha başka kabirler bulunmaktadır…

Yine Suriye'de *Fusûsu'l-Hikem* adlı kitabın yazarı Muhyiddin b. Arabî'nin de türbesi vardır ki bu şahıs sapık ve fâcir birisidir…

Türkiye'de de 481 adet caminin neredeyse hiçbiri türbesiz değildir… Bunların en meşhuru İstanbul'da Ebû Eyyûb el-Ensârî'ye nispet edilen bir

kabrin üzerine inşa edilmiş olan camidir...[1]

Hindistan'da binlerce insanın akın ettiği 150'den fazla türbe bulunmaktadır...

Irak'ta ise... Yalnızca Bağdat'ta 150'den fazla cami bulunmaktadır ki bunlardan tek bir tanesi bile türbesiz değildir... Musul'da da 76'dan fazla ve hepsi de camilerin içinde türbe vardır... Bunların tümü mescidlerin içinde bulunan ve tek başına olan türbelerden farklıdır... (bk. *el-İnhirâfâtu'l-'Akadiyye*, s.289, 294, 295)

Hindistan'da Şeyh Bahauddin Zekeriya el-Multânî'nin kabri vardır... İnsanlar burada secde, nezir gibi türlü ibadetler yaparlar...

Pakistan'da... Lahor'da Şeyh Ali el-Hecûrî'nin türbesi de büyük türbelerdendir.

Hayret vericidir ki insanlar bu türbelerin meftunudurlar... Hâlbuki bu türbelerin birçoğu yalan ve uydurmadır... Gerçekle alakaları yoktur...

Meselâ Huseyn -Allah râzı olsun-.... Kahire'de bir türbesi vardır... İnsanlar orada türlü ibadetler icra ederler... Duâ etmek, kurban kesmek, tavaf yapmak gibi çeşitli ibadetler... Huseyn'in Askalan'da da bir kabri vardır...

Haleb'in batısında Cevşen (Cûşen) Dağı'nın eteğinde de Huseyn'in başına nispet edilen bir türbe bulunmaktadır...

Bundan başka Dimaşk, Hanâne -Necef ve Kûfe arasında-, Medine'de annesi Fâtıma'nın -Allah râzı olsun- kabri yanında ve Necef'te babası Ali'ye -Allah râzı olsun- nispet edilen kabrin civarında olmak üzere Huseyn'in başının bulunduğu söylenen dört yer daha türbesi vardır... Kerbelâ'da da bir türbe vardır ki... "Başı tekrar cesedine iade edilmiştir." denilmektedir. (bk. *El-İnhirâfâtu'l-'Akadiyye*, s.288; Luğatu'l-'Arab Dergisi, c.7, Yıl:7 (1929m.), s.557, 561; *Me'âlimu Haleb el-Eseriyye*, Abdullah Haccâr)

Seyyide Zeyneb bint Ali -Allah râzı olsun- Medine'de vefat etmiş ve Baki'ye defnedilmiştir... Ancak Şia tarafından Şam'da yapılmış olan ve Zeyneb'e nispet edilen bir kabir bulunmaktadır. (bk. *Şehrun fî Dimaşk*, Abdullah b. Muhammed b. Hamîs, s.67)

Kahire'de Seyyide Zeyneb namıyla Zeyneb'e nispet edilen türbe de diğerinden daha az popüler değildir... Tarih kitapları Zeyneb'in hayatında veya ölümünden sonra Mısır'a gelmiş veya getirilmiş olduğunu

[1] Türkiye'de büyük şehirlerde yer alan, kimisi cami avlularında, kimisi müstakil olan bu türbe ve kabirler yanında Anadolu'nun hemen her bölgesinde ve hemen her bir köyünde ziyaret, yatır vb. adlarla anılan yerler bulunmaktadır. Bunların sayısı binlerle ifade edilecek kadar çoktur. (çev.)

kesinlikle zikretmemiştir...

Mısır'da İskenderiye halkı kesin olarak inanmaktadırlar ki Ebu'd-Derdâ -Allah râzı olsun- kendisine nispet edilen bir türbede kendi şehirlerinde medfun bulunmaktadır... İlim ehli nezdinde kesin olan ise bu sahabinin o şehirde defnedilmemiş olduğudur... (bk. *Mesâcidu Mısr ve Evliyâuhu's-Sâlihûn*, 2/33)

Benzer bir durum Kahire'de Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kızı Seyyide Rukayya türbesi için de geçerlidir... Bu türbeyi ve Huseyn b. Ali'nin kızı Seyyide Sekîne'nin türbesini Fâtımî Halifesi el-Âmir bi Ahkâmillâh'ın hanımı inşa ettirmiştir...

En meşhur türbelerden birisi de Irak Necef'teki Ali b. Ebî Talib türbesidir... Bu da uydurma bir kabirdir. Zira Ali, Kûfe'de Kasru'l-İmâra (Emirlik Sarayı)'da med-fundur...

Basra'da da Abdurrahman b. Avf'ın -Allah râzı olsun- kabri bulunmaktadır. Halbuki kendisi Medine'de vefat etmiş ve Baki'de defnedilmiştir...

Haleb'de, Medine'de vefat etmiş olduğu halde Câbir b. Abdillah'ın türbesi bulunmaktadır...

Hatta Şam'da insanlar Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kızları Ümmü Külsûm ve Rukayya'ya bir kabir nispet etmektedirler ki Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- 'in bu iki kızı da Osman'ın -Allah râzı olsun- hanımıdır... Daha Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- hayat iken Medine-i Münevvere'de vefat etmişlerdir... Rasûlullah onları Medine'de Baki'ye defnetmiştir...

İlim ehline göre aslı olmayan kabirlerden biri de Dimaşk Camii'nde Hud -aleyhisselâm-'a nispet edilen kabirdir. Hud -aleyhisselâm- Şam'a gelmemiştir... Hadra-mevt'te de kendisine nispet edilen bir kabir bulunmaktadır...

Hadra mevt'te de insanların Salih -aleyhisselâm-'a ait olduğunu iddia ettikleri bir kabir bulunmaktadır...Hâlbuki Salih Hicaz'da vefat etmiştir...Yine Salih'e nispet edilen Yafa- Filistin'de bir kabir bulunmaktadır... Bu şehirde ayrıca Eyyûb -aleyhisselâm-'a ait bir ziyaretgâh bulunmaktadır...

+ + +

ŞEYH BEREKÂT'IN MAKAMI...

Bakınız şeytan insanların akılları ile nasıl oynuyor?

Öyle ki yerin ve göklerin rabbine ibadetten onları alıkoymaktadır... Ölülere ibadet etmeye sevk etmektedir... Hatta toprağa, çürüyüp gitmiş kemiklere tazim göstermeye yönlendirmektedir...

Mesele bazen herhangi bir kabrin. Ziyaret edene yararlı olduğu. Dua edene şefaat ettiği şayiasından başlamakta, insanlar arasında keramet hikayeleri yaygınlaşmakta... ve gerçeğe dönüşmektedir... Sonra da şirkin değişik suretleri tezahür etmeye başlamaktadır... Kabir çevresini tavaf etmek... Allah haricinde kabirde yatana dua etmek gibi şirk çeşitleri görülmektedir... Nitekim kabrin orada medfun bulunana nispeti ister gerçek olsun ister olmasın bu tür şirk tezahürlerinin bir çoğu bu kabirler etrafında görülmektedir...

Bu bana **Ş**eyh Berekât türbesi ile ilgili hikayeyi hatırlatmaktadır... Bu hikaye Adil ve Said adında iki genç arasında geçmektedir.Üniversiteden mezun olmuşlar. Daha sonra kabirlere tazimin, yapılan adaklarla aldanışın yaygın olduğu bir köyde göreve başlamışlar...

Adil, köyde okula giderken Said'le konuşuyordu... Aniden otobüse yarı bunak dilenci bir adam bindi... Yaşlıydı... Titriyor, sallanıyordu...

Salyasını kirli ve sarkan koluna siliyordu... Yolcuları rahatsız ediyor... Tehditler savuruyordu... Yolcuları, beddua edip de otobüs yolda giderken devrilir diye tehdit ediyordu... Yaptığı duaların kabul olunduğunu iddia ediyordu...

Göründüğü kadarıyla Said kerametlerden ve evliyadan...Abdal ve evtaddan çokça etkilenen bir ailede büyümüştü... Korkmuş, endişelenmişti... Otobüs gerçekten devrilmesin diye Adil'den, o ihtiyara birkaç dirhem vermesini istemişti... Çünkü bu sözü edilen dilenci (Abdulkerim Ebû Şatta) duası kabul olunan mübarek dervişlerdendi...

Adil hayret etti ve "Evet" dedi, "Ehl-i sünnet ve'l-cemaat kerametlere inanır... Ama kerametler salih, takvalı... Amellerini gizliden yapanlara aittir... Bunlar gibi dinlerini geçim vasıtası kılmış meczuplara değil..."

Said: "Öyle söyleme!" diye bağırdı... "Bu adamın elinde zuhur eden olağanüstü olaylar küçük-büyük herkesin ağzında dolaşıyor... Az sonra göreceksin o inecek ve biz yolumuza devam edeceğiz... Ama o bizden önce ilerideki köye varıp ve bizi bekliyor olacak. Evet. Keramet.kerametleri inkar mı ediyorsun?" dedi.

Adil "Ben kerametleri mutlak olarak inkar etmiyorum... Allah

dilediği kuluna ikramda bulunmaya kadirdir.Fakat bizim yiyeceğimiz, içeceğimiz haline gelmesini, bizleri bu kulları ve ölüleri yaratma, emretme ve kâinatta tasarrufta bulunma gibi hususlarda kendilerinden korkacak, gazaplarından kaçınacak şekilde Allah subhânehû ve Teâlâ'ya şirk koşturacak kapılarından içeriye sokmalarını inkar ediyorum... Böyle olamaz..." dedi.

Said şöyle söyledi:

"Yani sen Şeyh Ahmed Ebû Served'in Arafat'tan İstanbul'a geldiğini, ailesi yanında ızgara kebap yeyip geceleyin tekrar Arafat'a döndüğünü tasdik etmiyor musun?"

Adil: "Said! Allah senin aklına bereket ihsan etsin! Üniversitede bunu mu öğrendin?"

Said: "Alay üslubuna başladık ha!" dedi.

Adil: "Seninle alay etmedim... Fakat avamın sözlerinin ve hurafelerinin tenkit kabul etmeyen muhkem bir konuma gelmiş olması... Böyle bir şey olamaz..." dedi.

Said: "Fakat bu kerametleri sadece avam nakletmiyor ki... Meşayıh efendilerimiz de bu makamlarla, türbelerle ilgili birçok şey anlatmaktadırlar..." dedi.

Adil: "Tamam Said!" dedi, "Bu makamların ve türbelerin birer uydurma ve yalan olduğuna, bunların hiçbir gerçek tarafı bulunmadığına dair sana pratik bir delil göstersem ne dersin? Hiçbir kabir... Hiçbir ölü... Hiçbir veli yoktur ki ancak ve ancak birer şayiadan, insanlar arasında yayılmış yalanlardan ibarettir ki en nihayetinde tasdik olunur hale gelmişlerdir..."

Said irkildi ve "Eûzu billâh... Eûzu billâh" demeye başladı.

Sonra her ikisi de bir müddet sustu... Otobüs gidecekleri köyün evlerine varana kadar yola devam etti... Adil Said'e döndü ve... "Said... Şu evlerde herhangi bir veliye ait kabir, makam ya da türbe bulunur mu?" dedi.

Said:"Hayır... Velinin yol üstüne... Evlerin içine defnedilmesi makul mü?" dedi.

Adil: "Öyleyse salihlerden birine ait olup da izi, emaresi yok olup gitmiş eski bir kabrin bu evlerin içinde bulunduğunu köyde yaysak ne dersin?" Bu salih zat hakkında türlü kerametler uydursak... Yanında edilecek duanın kabul olunduğunu söylesek... Sonra da insanların tasdik edip etmeyeceklerine baksak... Ne dersin?

Eminim ki insanlar bu şayiayı ciddiye alacaklardır... Belki de gelecek yıl hayal ürünü bu şeyh için büyük bir makam veya türbe inşa edeceklerdir... Ve Allah dışında ona yalvaracaklarddi. Halbuki burada topraktan başka hiçbir şey yoktur. Yerin en altına kadar kazacak olurlarsa, hiçbir şey bulamayacaklardır...” dedi.

Said: “Bırak bu işleri be adam... Sen insanları aptal mı sanıyorsun?... Bu derece akılsız mı zannediyorsun?” dedi.

Adil: “Tamam... Bana yardımcı olsan, onay versen ne zararın olur ki? Yoksa korkuyor musun?” dedi.

Said: “Hayır, korkmuyorum... Ama! İkna olmadım.” dedi.

Adil: “Güzel... dedi, “Sen yarı kabul ettiysen, bu sanal şeyhin ismini Şeyh Berekât koysak ne dersin?” dedi.

Said: “Tamam… Nasıl istersen...” dedi.

Adil ve Said bu işi okuldaki öğretmen arkadaşları arasında sessizce yaymakta anlaştılar... Bir de berber dükkanında yayacaklardı... -Çünkü berber dükkanları en önemli ilan araçlarındandır.-

Köye vardıklarında... Otobüsten inip doğruca Berber Selim’in dükkanına gittiler... İçeri girip berberle veliler hakkında konuştular... Salih veli zatlardan birinin yıllardan beri orada medfun bulunduğunu... Allah katında önemli bir konuma sahip olduğunu... Bu zattan medet umanların ise çok az olduğunu söylediler...

Berber bu zatın nerede olduğunu sordu... Köyün girişindeki evlerin orada olduğunu söylediler...

Berber “Allah’a hamd olsun ki köyümüze bir veli kul ikramında bulundu... Ben de uzun zamandır böyle bir şey umuyordum... Komşu köylerde, el-Cedide’de... Ümmü’l-Kevsâ’da... onlarca salih zat bulunacak... Bizde ise bir tane veli, bir tane makam olmayacak... Makul mü?” dedi.

Adil şöyle söyledi: “Şeyh Berekât, ey Hacı Selim, büyük salih zatlardandı... O yüce kapı nezdinde önemli bir makama sahipti...”

Berber “Demek ki sen Şeyh Berekât -kuddise sirruhû- hakkında bunca bilgiye sahipsin ama susuyorsun ha!” diyerek bağırdı. Bu haber ateşin kuru otlarda yayıldığı gibi köyde birden yayılmıştı...

İnsanlar bu şeyh hakkında konuşmaya.Onu rüyalarında görmeye başladılar.

Sohbetlerinde bu şeyhin ne kadar uzun boylu olduğundan... Sarığının büyüklüğünden... sayılamayacak kadar çok olan

kerametlerinden... Ezan vakti geldiğinde minarenin ona doğru nasıl eğildiğinden... vs. vs. bahsediyorlardı...

Okulda öğretmenler arasında da konuşulmaya başladı. Kimisi kabul ediyor... Kimisi de reddediyordu...

İş çığırından çıkınca... Said öğretmen sabredemedi... Onlara şöyle bağırdı...

“Ey aklı başında adamlar... Bırakın böyle hurafeleri...”

Tek ses halinde “Hurafe mi? Yani sen Şeyh Berekat yok mu diyorsun?” dediler.

Said: “Tabii ki mevcut değil... Kabri de gerçek değil... Bu sadece bir şayia... O evlerin orada topraktan başka bir şey yok... Ne şeyh... ne veli... ne makam…”

Öğretmenler hareketlendiler... “Ne diyorsun sen be adam? Şeyh Berekat hakkında böyle sözler söylemeye nasıl cüret edebilirsin? O şeyh Berekat ki, köydeki Batı Pınarı onun ellerinden kaynamıştır. O şeyh ki….” dediler.

Said onların bağrışmalarından rahatsız olmuştu... Fakat şöyle dedi:

“Aklınızı başkasına vermeyin... Siz aklı başında eğitimli kimselersiniz... Biri size kabirden, türbeden bahsettiğinde ya da şeytan uykuda iken akıllarınızla oynadığında hemen tasdik etmemelisiniz...”

O sırada müdür tartışmaya katıldı... Şöyle söyledi: Fakat şeyhin sıfatları mevcuttur ve kesindir... Dün gazetenin onun hakkında yazdıklarını okumadın mı?”

Said hayret etmişti... “Gazetede bile ha!! Ne yazmış?” dedi...

Müdür: “*Şeyh Berekat’ın Makamının Keşfi* başlığı altında şunları söylüyordu.” dedi.

“Şeyh Berekat -Kaddesallâhu sirrahû- hicrî 1100 yılında doğmuştur. Halid b. Velîd efendimizin soyundandır... Falanca ve filanca isimli ilim adamları gibi birçok âlimden ders almıştır. Haçlılara karşı yapılan bir savaşta Türk ordusuna katılmıştır...

Haçlılarla savaş şiddetlenince... Hamasî duyguları baskın gelerek Haçlılara doğru üflemiş... ve büyük bir rüzgar, kasırga çıkarmış... Bu kasırga haçlı askerlerini yüzlerce metre havaya kaldırmış... ve hepsi kan revan içinde yere düşmüşler...”

Said şöyle söylemiş: “Maşaallah! Bu gazeteci Şeyh Berekat hakkındaki bu detaylı bilgileri nereden bulmuş?” dedi.

Müdür: “Bunlar gerçek... Babasının evinden mi getirdi sanıyorsun?!! Tarih bu tarih....” dedi.

Said:“Fakat bu delile muhtaç bir iddiadır... İddiacının delil getirmesi gerekir... Benim de senin de herhangi bir iddianın doğruluğu konusunda temkinli olmamız gerekir.Aksi halde her birimiz hoşuna giden şeyi... Kabirleri... Velileri... Kerametleri iddia eder...” dedi.

Daha sonra Said oradakilere şöyle seslendi: “Bakın! Açık ve net olarak söylüyorum ki Şeyh Berekât’ın makamı... Uydurma bir konudur... Asılsız bir şayiadır... Ben ve Adil hoca bunu uydurduk... İnsanların körü körüne hareket ettiklerini... Cehaletlerini... Temkinli davranmadıklarını ispatlamak için uydurduk... İşte Adil hoca karşınızda dilerseniz ona sorun...”

Adil’e döndüler ve “Adil hoca da senin gibi tartışmayı seven... Her konu için delil isteyen birisi... Onun velilere ve salih zatlara karşı kini var...

Sen ve Adil her ne iddiada bulunursanız bulunun... Biz Şeyh Berekât’ın -Allah ruhunu kutsasın- ecdat zamanından beri var olduğuna inanıyoruz... Dünya veli ve salih zatlardan yoksun değildir... Sapkınlıktan Allah’a sığınırız!!” dediler...

Adil ve Said susmuştu... Zil çaldı ve öğretmenler derse girdiler... Said öğretmen gördüklerinden dolayı şaşırmış vaziyette kendi kendine şöyle diyerek gidiyordu: “Şeyh Berekât... Kerametler... Makul mü? Hayır değil!...

Bütün bu insanların hata içinde olması. Gazetenin yalan söylemesi mümkün mü?

İlginç! Şeyhler dün evlerin orada toplanıp Şeyh Berekât için tören yaptılar...

Fakat Şeyh Berekât’ı Adil hoca uydurmuştu!! Herkesin bunamış olması mümkün mü? Hayır mümkün değil!! Kesinlikle mümkün değil!!

Said’in zihin dünyasına yeni bir fikir sızmaya başlamıştı. Belki de Şeyh Berekât gerçekten vardı... Belki de Adil hoca bunu önceden biliyordu... Fakat Şeyh Berekât’ın varlığını kendisi uydurmuş gibi gösteriyordu.Said hoca bunları düşündü. Fakat bu fikir aklından gitsin diye eûzu besmele çekti. Fakat kurtulamadı. Ertesi gün... Okuldaki tartışma aynı minval üzere devam etti... Ders yılının sonlarıydı... Yaz tatili gelip de öğretmenler memleketlerine gittiklerinde tartışma da bitmişti...

Ertesi sene Adil hoca ile Said hoca köydeki okula gitmek üzere otobüse bindiler...

Adil öğretmen konuyu tamamen unutmuştu... Hâlbuki o mevzuyu uyduran ve yayan kendisiydi...

Fakat Said hocaya dikkat etti... Said hoca köyün evlerine yaklaşınca dilinde birtakım zikir ve dualar okuyordu...Evlerin bulunduğu o yere geldiklerinde ne kadar da dehşete kapıldılar! Şeyh Berekât'ın makamı için yapılmış tüm haşmetiyle dikilen güzel bir yapı gördüler... Hemen yanında da Türk mimari tarzında büyük bir cami vardı. Adil öğretmen gülümsedi ve insanların zavallı akılsızlar olduğunu, şeytanın onlar arasında şirki yaymada başarılı olduğunu anladı...

Onun da gülümsemesi için Said öğretmene döndü...

Ama Said hocanın duaları içinde kaybolup gittiği sürprizi ile karşılaştı. Aksine Said şoföre biraz durması için seslendi... Sonra ellerini kaldırıp Şeyh Berekât'ın ruhuna Fatiha okudu... (*el-Beyân Dergisi*, Ali Muhammed'den bir miktar tasarruf ederek nakledilmiştir.)

^ ^ ^

ORADA NE YAPIYORLAR?

Kabirperestlerin birçoğu davarlar, koyunlarla... Şeker, kahve ve çaylarla... Türlü türlü yiyecek ve mallarla birlikte türbelere akın ediyorlar... Maksatları, yanlarında getirdikleri şeyleri türbe sahibine yakınlaşmak için takdim etmek... Aynı şekilde veli veya şeyhe yakınlaşmak için kurbanlık hayvanlar boğazlamaktadırlar... Kabrin etrafını tavaf edip toprağına yüz sürmekte, ihtiyaçlarının giderilip sıkıntılarından kurtulmayı dilemektedirler...

Hatta meftun olmuş bu insanların... Ölülerin ve kabir ehlinin adına yemin ettiklerini bile görürsünüz... Birisi yemin etmek istediğinde de Allah adına yemin etmesini kabul etmezler... Öyle ki Allah adına yemin etse de "Vallahi'l-azim"... ya da "Allah'a yemin ederim ki" dese bile kabul etmezler, tasdik etmezler... Kendi evliyalarından biri adına yemin

ettiğinde ise, kabul edip onaylarlar...

Durum bazıları için öyle bir hal almıştır ki, bu kabirlere (hacc ziyareti gibi) ziyaretler düzenlemeye başlamışlardır. Bu iş için çeşitli ibadet tarzları belirlemişlerdir... Hatta iyice aşırı gidenlerden biri bu hususta bir kitap te'lif ederek "*Menâsiku Hacci'l-Meşâ-hid (Türbeleri Haccederken Yapılacak İbadetler)*" adını vermiştir...

Dahası içinde bulundukları şirk ve bid'ati daha da abartarak... Türbe ziyaretleri için birtakım edep kuralları belirlemişlerdir...

Buna göre türbe ziyaretçilerinin türbede yatana karşı saygılarından ötürü ayakkabılarını çıkarmaları gerekir...

Türbe içine türbedarın iznini alarak girilebilir...

Kabir görevlisi gelen ziyaretçileri müslümanların Kabe etrafındaki tavafları gibi türbe etrafında tavaf ettirir...

Ziyaretçiler türbe ile, kubbe ile değişik şekillerde teberrükte bulunurlar... Kimisi toprağını alır. Kimisi kabrin çevresindeki metal çemberi eller... Sonra da vücuduna ve elbisesine sürer...

Türbe içine girdiğinde Allah'tan başkası için yapılan türlü ibadetler görürsün...

Kabirde yatana yalvarmak mı istersin... Ondan medet beklemek mi istersin... Duada kabirde yatana aşırı derecede yönelmek mi istersin...

Hatta öyle ki kadının çocuğunu kaldırıp salladığını ve kabirdeki şeyhten çocuğu için bereket dilediğini, kabre karşı secdeye kapananlar bulunduğunu görürsün.

Bunlara ilaveten bu türbeler yanında türlü adaklar sunulmaktadır...

Bazı insanlar da kabrin yanında günlerce, aylarca kalırlar.Amaçları şifa bulmak, ihtiyaçlarının giderilmesini sağlamaktır... Bazı türbelerde bu maksat için ziyaretçinin bekleyeceği odalar bulunur...

Ayrıca ziyaret eden kişide ağlama derecesine varan huşu, sekinet ve etkilenmişlik hali görülür...

Kabirlerde yatan bu ölüler Allah'tan başka ibadet edilen ilahlar haline gelmişlerdir.Allah hiçbir peygambere ve meleğe ibadet edilmesine razı değilken... Nasıl olur da bunlardan başka bir insana ibadet edilmesine razı olur...

KALPLERİ BİRBİRİNE BENZEDİ...

Kabirlerde yatan o ölüler.Bırakın başkalarını. Kendilerine bile yardım etmeye ve fayda vermeye güç yetiremezler...

Onlara tazim gösteren, onlardan korku duyan kimselerin bu halleri... Müslüman olup da yanlarındaki puttan korkan Sekif heyetinin haline çok yakındır... Halbuki o put ne zarar verebilir... Ne de fayda temin edebilir...

Musa b. Ukbe **ş**unu zikretmi**ş**tir:

İslam insanların gönüllerinde iyice yer edince, kabileler müslüman olduklarını ilan etmek üzere Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e elçi heyetlerini gönderdiler. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e, Sekif kabilesinden de on küsur adam gelmişti. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Kur'an dinlemelerini temin için onları mescide konaklattı.Müslüman olduklarını ilan etmek istediklerinde. Birbirlerine bakıp ibadet ettikleri putu hatırladılar. O puta *er-Rabbe* diyorlardı... Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e fâiz, zina ve içkiyi sordular... Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bunların hepsini onlara haram kıldı...

Kabullenip itaat ettiler... Sonra Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-'e *er-Rabbe*'yi ne yapacaklarını sordular...

Rasûlullah *"Yıkın onu!"* dedi...

"Heyhât! er-Rabbe senin kendisini yıkmak istediğini bilse. Oranın ve etrafının halkını öldürür..." dediler...

Ömer -Allah râzı olsun- "Yazık size... Amma da câhilsiniz! er-Rabbe sadece bir taş." dedi.

"Biz sana gelmedik Hattab'ın oğlu!" dediler.

Sonra da "Ya Rasûlallâh! Onu yıkmak için sen birini görevlendir... Biz onu kesinlikle yıkamayız..." dediler.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: *"Size onu yıkacak birini göndereceğim..."* dedi. Ve kabilelerine geri dönmek için izin istediler...

Kabilelerini İslam'a davet ettiler.Kabiledekiler müslüman oldu. Kalplerinde put korkusu olduğu halde birkaç gün geçti...

Halid b. Velid ile Muğîra b. Şube bir grup sahabi ile birlikte onların yanına geldi...

Putun yanına gittiler... Erkekler, kadınlar, çocuklar toplanmıştı...

Endişeliydiler... Putun yıkılmayacağına ve kendisine el süreni

öldüreceğine kesin emindiler...

Muğîra b. Şube puta yöneldi... Baltayı aldı... Arkadaşlarına:

“Bakın şimdi, Sekif’e güldüreceğim sizi...” dedi ve baltayı puta vurdu...

Sonra da ayağıyla tepinerek yere düştü... İnsanlar bağrıştılar... Putun onu öldürdüğünü sandılar...

Sonra da Halid b. Velid’e ve beraberindekilere “Dileyen buyursun, yaklaşsın...” dediler...

Muğîra, putlarının zaferine sevinmelerini görünce... Ayağa kalktı ve “Allah’a yemin olsun ki ey Sekifliler!... Bu put bir ahmak... Taştan, çamurdan başka bir şey değil. Allah’ın affına yönelin, O’na ibadet edin!” dedi ve sonra puta darbe indirerek kırdı... Daha sonra sahabiler putun üzerine çıkarak tek tek taş haline gelene kadar paramparça ettiler...

Bugün... Bütün bu türbeler ve kabirler... Muvahhid birisi gelse onlara ve sahiplerinin tepesine yıkıverse, kendileri için intikam almaya asla güç yetiremezler...

ŞİRK NASIL ORTAYA ÇIKTI?

Şirkin yeryüzünde nasıl ortaya çıktığı üzerinde düşünseniz... Salih zatlar hakkındaki aşırılıktan, onların olmaları gereken konumdan daha yükseklere çıkarılmalarından olduğunu görürsünüz...

Nuh kavmi içinde... İnsanlar muvah-hid idiler... Şirk koşmadan yalnızca Allah’a ibadet ederlerdi... Yeryüzünde şirk kesinlikle yoktu... İçlerinde beş salih zat bulunuyordu.Bunlar Vedd, Suvâ’, Yeğûs, Ye’ûk ve Nesr idi... İbadet ehli kimselerdi. İnsanlara dini öğretirlerdi... Bu beş zat ölünce... İnsanlar hüzünlendiler... “İbadetin faziletini bize hatırlatan... Allah’a itaati emredenler ölüp gittiler...” dediler...

Şeytan da onlara vesvese vermeye başladı... Şöyle fısıldıyordu: “Keşke o zatların suretlerini yapsanız... Şöyle heykeller şeklinde... Mescidlerinizin yanına dikerdiniz... Bu heykelleri gördükçe de o zatların ibadetlerini hatırlar ibadet konusunda daha bir canlı olursunuz...”

Şeytanın fısıltılarını kabul edip ona itaat ettiler... Birer sembol olarak putlar edindiler... Maksatları ibadet ve salahı bu heykeller vesilesiyle hatırlamaktı...

Gerçekten de bu putları görüyor ve ibadeti hatırlıyorlardı... Aradan seneler geçti... O nesil bu dünyadan göçüp gitti... Kendilerinden sonra evlatları yetişti... Babalarının kendilerine ibadeti hatırlatmaları için bu heykelleri ve putları övdüklerini, tazim gösterdiklerini görerek büyüdüler...

Onlardan sonra bir toplum daha yetişti... İblis onlara "Sizden öncekiler bunlara ibadet ediyorlardı... Kıtlık veya bir ihtiyaç durumunda bunlara sığınıyorlardı... Siz de onlara ibadet edin!" demişti...

Onlar da bu putlara ibadet ettiler.Tâ ki Allah kendilerine Nuh -aleyhisselâm-'ı gönderene kadar... Nuh tam 950 yıl onlara davette bulundu... Onunla birlikte iman edenlerin çok az idi... Allah -azze ve celle- kâfirlere gazap etti ve tufan ile helak etti...

Bu Nuh -aleyhisselâm- kavminde olan...

Peki, İbrahim -aleyhisselâm-'ın kavmi içinde şirk nasıl ortaya çıkmıştı? Yıldızlara, gezegenlere ibadet ederlerdi... Bunların evren üzerinde hâkimiyetleri bulunduğuna, sıkıntıları giderdiklerine, ualara icabet ettiklerine ve ihtiyaçları giderdiklerine inanırlardı...

Bu gezegenler Allah ile yaratıkları arasında birer aracı olduklarına... Bu âlemin idaresinin bu gezegenlere havale edildiğine inanırlardı... Çok geçmeden... Gezegenler ve melekler suretinde putlar yapmaya başladılar...

İbrahim aleyhisselâm'ın babası da put yapar çocuklarına verip sattırırdı... İbrahim aleyhisselâm da put satmaya mecbur kalırdı... Satarken şöyle seslenirdi: "Fayda ve zarar veremeyen bu şeyleri kim satın almak ister?"

Kardeşleri putları satmış olarak geri dönerlerken... İbrahim gittiği gibi elinde putlarla gerisin geri gelirdi...

Sonra babasını ve kavmini bu putları terk etmeye davet etti... Ama daveti kabul etmediler...

Ve İbrahim -aleyhisselâm- onların putlarını kırıp yıktı... Onlar da onu yakmaya çalıştılar... Allah ise İbrahim'i ateşten kurtardı...

Şirk mirasçıları...??

İşte Nuh'un ve İbrahim'in kavimlerinin hali buydu...

Şimdi de bugünkü kabirperestlere sözü getiriyor ve soruyoruz: Bu insanların kabirler, türbelerle alakaları nasıl başladı? Bu iş şirk koşmaya kadar nasıl vardı? Bu alaka şahısları... Salah ve takva sahibi kimseleri takdis etmekle başlamıştır...

Bu nedenle de buraların ziyaret edilmesi güzel görülmüştür... Ama ölümü ve ahireti anmak için değil... Tam aksine orada yatan salih şeyhi anıp ibret almak için... Sonra da icabet eder ümidiyle o kabir yanında Allah'a dua etmek için... Kabre el sürmek, öpmek, yüz sürmek için...

Bunun ardından da Allah katında şefaatçi olması amacıyla *vasıta* ya da *vesile* edinmek için... Türbede yatanın tertemiz ve mükerrem olduğunu... Allah'a yakın ve tazime layık olduğunu... Allah indinde belli bir makamı bulunduğunu ileri sürerler... Tabii bu arada hacet sahibi insan, günahlara bulaşmıştır... Direkt olarak Allah'a dua etmesi doğru olmaz... Kabir sahibini kendisi ile Allah arasında vasıta kılması gerekir...

Sonra şeytan kabir ziyaretçilerinin kalplerine şunları fısıldar:

"Madem ki bu kabirde yatan zat mükerremdir, öyleyse Allah ona tasarruf yetkisi ve kudret bahşetmiştir..."

Böylelikle ziyaretçi kabirde yatan zatı kendi nefsine büyük görmeye, ondan korku duymaya ve ümit bağlamaya başlar...

Bundan sonra da ona duâ eder... Medet diler... Kabri üzerine mescit ya da kubbe ve türbe inşa eder...

Orada kandiller yakar. Örtüler örter. Ona secde ederek etrafında tavaf ederek, öperek selamlayarak... Türbeye, hac ziyareti gibi ziyaretlerde bulunarak ibadet eder... Sonra da kabirde yatan o kişi ile ilgili türlü kerametler uydururlar... Hikayeler, kıssalar düzerler... İşte falan kadın o zata dua etmiş de evlenmiş... Bir başka kadının çocuğu olmuş... vs... vs...

Bazı kimseler şu sözü tekrarlayıp dururlar: "Eşikleri ziyaret eden eli boş çevrilmez." Yani türbeleri, (kutsal) eşikleri kim ziyaret ederse... İhtiyacı giderilir... Muradına erer...

Hatta esnaftan birisine "Müşterilere niçin bu şeyhin türbesi adına yemin ediyorsun da... Niçin Allah adına yemin etmiyorsun?" diye sorulunca,

"Müşteriler burada Allah adına yapılan yemini kabul etmiyorlar. Falan efendimizin türbesi adına yapılan yeminden başkasını kabullenmiyorlar..." diye cevap vermiştir...

Şu işe bakınız. Türbeye gösterdikleri tazim, Allah'a gösterdikleri tazimin nasıl da önüne geçmiş...

Hal böyle olduğuna göre... Bir öbek toprakla... Taş veya odun arasında ne fark var? Yahut da türbe ve makam ile... Suret ve put arasında ya da yaratılmış diğer varlıklar arasında ne fark var? Hiçbir fark

yok... Önemli olan *gizem*in var olması ve bunun sahibine yönelmiş olmak... Onun zarar ve fayda verebildiğine... Zenginleştirip şefaat edebildiğine inanmak...

Bu insanların hali Ebû Racâ el-'Utârîdî'nin -Allah râzı olsun- şu anlattığına çok yakındır:

"Biz cahiliyye döneminde putlara... Taşlara ve ağaçlara tapardık...

Bizden biri bir taşa tapar... Daha güzel bir taş gördü mü?.. Tapındığı taşı bırakır ötekine tapardı...

Taş bulamadığımız zaman bir öbek toprak toplar, koyunu getirip o öbeğin üzerinde sağar ve sonra da etrafında tavaf ederdik...

Bir defasında sefere çıkmıştık. Yanımızda da tapındığımız ilahımız bir taş vardı. Bir heybenin içine koymuştuk... Yemek için ateş yakıp da tencereyi üzerine oturtacağımız üçüncü bir taş bulamazsak... Onun yerine ilahımızı koyardık... "Ateşe yakın olduğu zaman daha iyi ısıtır." derdik...

Bir gün bir yerde konaklamıştık. Taşı heybeden çıkarmıştık. Yola koyulduğumuzda topluluktan birisi bağırdı: "Hey! Rabbiniz kaybolmuş... Arayın bulun onu!"

Hırçık ya da uysal her bir deveye binip rabbimizi aramaya koyulduk...

Ararken birinin daha bağırdığını duyduk:"Hey! Rabbinizi ya da ona benzeyen bir başka rabbi buldum..."

Yüklerimizin bulunduğu yere döndüm... Kavmimin bir putun yanında secdeye kapandıklarını gördüm... Geldik ve yanında bir deve kurban ettik..."

İslam önceki cahiliyye dönemlerinde sergiledikleri şu cahilliklerine hayret doğrusu... Bugünkü cahillikleri daha da şaşırtıcıdır...

Allah aşkına... Söylesenize.Taşa tapanla kabre tapan arasında ne fark var?

İhtiyaçlarını putlara arzedenlerle çürümüş kemiklere arzedenler arasında ne fark var?

Evliyanın kabirlerine tapınanlarla çamura ve suya tapınanlar arasında ne fark var?

Evet, bunların hepsi "Bizi Allah'a daha da yaklaştırmalarından başka bir şey için bunlara ibadet ediyor değiliz." derler.

İşte kabirperestleri, açık ve net, şüphesiz bir putçuluk içine düşüren

budur...

% % %

DÖRT İTİRAZ...

Birincisi:

Gönülleri kabirlere bağlı ve bunlara dua eden kimselerden bazıları: "Siz katı davranıyorsunuz... Biz ölülere ibadet etmiyoruz... Fakat orada gömülü olanlar salih evliyalardır... Onların Allah katında belli bir makamları bulunmaktadır... Bizim için Allah yanında şefaatçi olacaklardır..." Diyebilirler...

Biz de deriz ki "İşte bu Kureyş kafirlerinin putlara tapınırken sergiledikleri şirktir..."

Arapların müşrikleri rubûbiyet tevhidini kabul ediyorlardı... Yaratıcı, rızık verici ve idare eden olarak hiçbir ortak koşmaksızın Allah'ı kabul ediyorlardı...

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"De ki: Gökten ve yerden sizi kim rızık-landırıyor? Ya da kulaklara ve gözlere kim malik? Ölüden diriyi, diriden ölüyü kim çıkarıyor? İşleri kim idare ediyor? "Allah" diyecekler. De ki: Öyleyse (O'na şirk koşmaktan) sakınmıyor musunuz?" (Yunus, 31)

Bununla birlikte Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara karşı savaşmıştı. Kanlarını, mallarını helal saymıştır. Çünkü ibadet türlerinin tümünde Allah'ı birlememişlerdir...

Allah'tan başkasına ibadetten sakındıran. Kur'an âyetleri, Nebevî hadisler... Allah'a şirk koşmanın, kulun ibadet konusunda put, taş, peygamber, veli veya kabri... Allah'a ortak koşması olduğunu beyan etmiştir...

Evet... Şirk, sırf Allah'a özgü olan bir şeyi Allah'tan başkası için yapmaktır... Bu başka varlığa, cahiliyedeki gibi sanem, put vs. denilmesi de... Veli, kabir, türbe gibi isimler kullanılması da aynıdır...

Bugün yeni bir fırka zuhur etse ve Allah'ın -hâşâ- eşi ve çocuğu bulunduğunu iddia etse, hıristiyanlarla aynı hükmü taşır.Hıristiyanlar hakkında inmiş olan ayetler bunlara uygun düşer... Her ne kadar kendilerini hıristiyan olarak adlandırmasalar dahi... Çünkü hükümleri aynıdır... Bugünkü kabirperestler de aynıdır...

İkincisi:

Kabirlere gönül bağlamış bazı kimseler şöyle derler:

"Biz kabirlerde yatan evliyaya ve salih zatlara... Şefaat talep etmek için yakınlaşmaya çalışıyoruz... Bu ölüler salih kimselerdir... Dünyada iken gündüzleri bol bol oruç tutar... Seher vakitlerinde gözyaşı dökerlerdi... Onlar Allah katında belli bir makama ve mevkie sahiptirler... İşte biz de onlardan Allah katında bizim için şefaatçi olmalarını talep ediyoruz..."

Bu kimselere şunları söylemek isteriz: Bakın! Yazıklar olsun sizlere! Allah'a davet edene icabet edin! O'na iman edin!

Allah aracılar edinmeyi şirk olarak adlandırmıştır...

Şöyle buyurmuştur:

"Allah'ın yanı sıra kendilerine zarar da vermeyen, fayda da vermeyen şeylere ibadet ederler. Bunlar Allah katında bizim aracılarımızdır, derler. De ki: Göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi Allah'a haber veriyorsunuz? Allah onların şirk koştukları şeylerden münezzeh ve yücedir." (Yunus, 18)

Ayrıca onlara şunu söyleriz... Biz de sizinle birlikte... Allah'ın peygamberlere ve velilere şefaat hakkı verdiğine... Onların Allah'a en yakın insanlar olduklarına iman ediyoruz... Ancak rabbimiz onlardan dilekte bulunmaktan ve onlara dua etmekten bizleri nehyetmiştir...

Evet... Peygamberlerin, velilerin ve şehitlerin... Allah katında şefaat hakkı vardır... Fakat şefaat, istedikleri kimselere şefaat edebilmek... İstediklerini de hariç tutmak şeklinde onların elinde değildir... Kesinlikle böyle değil... Onlar ancak Allah'ın kendilerine izin vermesinden ve şefaat edilecek olan kimseden razı olmasından sonra ancak şefaat edebilirler...

Üçüncüsü:

Bazı kabir sevdalıları da şu şekilde itiraz etmektedirler:

"Eskiden ve şu anda birçok müslüman kabirler üzerine bina inşa etmişlerdir... Etmektedirler... Türbe ve yatırlar yapmaktadırlar... Bunlar yanında dua etmenin yollarını aramaktadırlar... Üm-metin hepsi batıl üzere de... Siz mi hak üzeresiniz?"

Onlara şunları ifade etmek isteriz: Bu türbelerin ve yatırların çoğusu uydurmadır... Sahiplerine nispeti... Daha önce de geçtiği üzere doğru değildir...

Ayrıca kabirler üzerine bina inşa etmek, yanlarında dua etmek için yollar araştırmak... İnkar edilen bid'atlerdendir...

Nitekim Peygamber sallallâhu aleyhi ve sel-lem yapmış olduklarından sakındırarak şöyle buyurmuştur:

"Allah, peygamberlerinin kabirlerini mescid edindiklerinden ötürü Yahudi ve Hıristiyanlara lanet etsin!" (Muttefekun aleyh)

Dördüncüsü:

Bir şüphe var ki... Şeytan bu şüpheyi bazı kalplere ilka etmektedir...

Bu şüpheye göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kabri, hiçbir inkâra mahal olmaksızın Mescid-i Nebevî'nin içinde yer almaktadır... Eğer böyle bir şey haram olmuş olsaydı, Rasûlullah da oraya defnedilmezdi... Aynı şekilde kabrinin üzerinde kubbe bulunmasını da delil olarak ileri sürmektedirler...

Cevap:

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- vefat ettiği yerde defnedilmiştir... Peygamberler ilgili hadislerde varid olduğu üzere vefat ettikleri yerde defnedilirler.

Rasûlullah da mescidin içinde değil... Âişe'nin -Allah râzı olsun- odasında defnedilmiştir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in defnedildiği yer hücrenin içidir. İşin başında durum böyleydi. Ashab-ı kiram, sonraki zamanda kimse kabrini mescid edinmesin diye Peygamber'i Âişe'nın -Allah râzı olsun- odasina defnetmişlerdi. Nitekim Âişe -Allah râzı olsun- hadisinde varid olduğuna göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ölümü ile sonuçlanan hastalığı sırasında şöyle buyurmuştur:

"Allah, peygamberlerinin kabirlerini mescid edinmiş olan Yahudi ve Hıristiyanlara lanet etsin!"

Âişe -Allah ondan râzı olsun-: *"Böyle olmasaydı kabri belirgin olurdu. Ancak mescid haline getirilmesinden korkmuştur."* (Buhârî ve Müslim tahric etmiştir.)

Evet işin başında Âişe'nin evinde defnedilmişti. Âişe'nin evi doğu tarafından mescide bitişikti. Yıllar geçti. İnsanlar çoğaldı. Ashab kabir tarafı hariç. Mescidi her yönden genişletiyordu. Batı, kuzey ve güney

cephelerinden genişletmişlerdi... Sadece doğu cephesine dokunmadılar. O cepheyi kabir engel olduğundan dolayı genişletmemişlerdi.Hicri 88 yılında yani Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in vefatından yetmiş yedi yıl sonra ve Medine'deki ashabın genelinin vefatının ardından Halife Velid b. Abdilmelik, genişletmek amacıyla Mescid-i Nebevî'nin yıkılması emrini verdi. Her cepheden genişletilmesini.Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hanımlarının odalarının da mescide katılmasını emretti. Doğu cephesinden genişletilip de Nebevî hücre olan Âişe'nin -Allah râzı olsun- hücresi mescide katılınca... Kabir mescid içinde kaldı... (bk. *er-Radd 'ala'l-Ahnâî*, s.184; *Mecmû'u'l-Fetâvâ*, 27/323; *Târîhu İbn Kesîr*, 9/74)...

İşte kabirle ve mescidle ilgili kıssa bu şekildedir...

Öyleyse hiç kimsenin sahâbeden -Allah onlardan râzı olsun- sonra olan şeylerle delil getirmesi doğru olmaz. Çünkü bu olanlar sabit olan hadislere ve ümmetin selefinin anlayışına muhaliftir. Velid b. Abdilmelik -Allah affetsin- Nebevî Hücre'nin mescide dahil edilmesi konusunda hata etmiştir. Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- mescidlerin kabirler üzerine inşa edilmesini yasaklamıştır. Asıl olan mescidin Nebevî Hücre'ye hiç el sürmeksizin diğer cephelerden genişletilmesiydi...

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kabri üzerindeki kubbe için de aynı durum geçerlidir... Bu kubbenin yapımı da ne Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den... Ne de ashab-ı kiram'dan -Allah onlardan râzı olsun-... Ne tâbiînden... Ne tebe-i tâbiînden ve de ümmetin âlimlerinden ve imamlarından gelen herhangi bir şeye dayanmamaktadır... Aksine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kabri üzerine yapılmış olan bu kubbe son dönemdeki bazı Mısır krallarından biri olan... Melik Mansur adıyla bilinen Kalavun es-Sâlihî'nin hicri 678'de yaptırdığı bir yapıdır... (bk. *Tahzîru's-Sâ-cid*, el-Elbânî, s.93; *Sırâ'un beyne'l-Hakkı ve'l-Bâtıl*, Sa'd Sâdık, s.106; *Tathîru'l-İ'ti-kâd*, s.43)

% % %

ÇAĞRI... ÇAĞRI...

Kabirlere gönül bağlayanlara şunu söylemek isterim... Ey insanlarım! Allah'a davet eden davetçiye icabet edin... O'na iman edin!

Allah için... Selef-i salihîn'in hiçbir kabri kireçlediklerini biliyor musunuz? Ya da Melik-i Allâm'dan gafil olarak herhangi bir insana ümit bağladıklarını? Yahut da herhangi bir türbe ve makam ile tevessülde bulunduklarını?

Onlardan birinin Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ya da ashabından, ehl-i beytinden birinin kabri yanında durarak... Herhangi bir ihtiyacını gidermek üzere... Herhangi bir sıkıntısından kurtarmak için dilekte bulunduğunu biliyor musunuz?

Ömer -Allah râzı olsun- döneminde Medine-i Nebeviyye'deki

ashaba bakınız... Yer kuruyup da yağmur kesilince... Bu durumu Ömer'e şikayet etmişlerdi... Ömer de onları çıkarıp istiskâ namazı kılmıştı... Ardından da ellerini kaldırdı ve "Allah'ım, biz kuraklık çektiğimiz zaman peygamberimizin bizim için ettiği dua ile tevessül ettik. Sen de bize yağmur yağdırdın... Allah'ım, peygamberinin -sallallahu aleyhi ve sellem-'in amcasının duası ile tevessül ediyoruz..." dedi.

Sonra da Abbas -Allah râzı olsun-'e dönüp şöyle dedi: "Ey Abbas! Allah'a dua et de bize yağmur yağdırsın..."

Abbas kalktı ve Allah Teâlâ'ya dua etti... İnsanlar da onun amin dediler... Ağladılar... Yakardılar... En nihayetinde üstlerinde yağmur bulutları toplandı ve yağmur yağdı...

Ashab-ı kirama bakın. Onların fıkhı bizden daha fazla.Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- 'e duydukları sevgi daha muazzam... Bir ihtiyaçları olduğunda, başlarına bir sıkıntı geldiğinde Peygamberlerinin -sallallahu aleyhi ve sellem- kabrine gidip de: "Ya Rasûlullâh! Bize Allah katında aracı ol!" kesinlikle demediler. Onlar gönderilmiş bir peygambere veya Allah'ın rızâsına yakın veli bile olsa ölüye duâ etmenin câiz olmadığını biliyorlardı. Bir ihtiyaç istediklerinde, sıkıntıların giderilmesini salih duâlarla istemişlerdir... Vah ki vah... Kemikler ve çürüyüp ufalanmış cesetler üzerinde kalabalıklar oluşturan... Mağfiret ve rahmet uman bugünün zavallılarına yazıklar olsun...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in suret ve heykel yapımını boşu boşuna, oyun olsun diye mi yasakladığını sanıyorsunuz? Yoksa müslümanların suret ve heykellere ibadet ederek tekrar ilk cahiliyyeye dönmelerinden mi endişe ediyordu?

Resim ve heykellere tazim gösterenlerle, türbelere ve kabirlere tazim gösterenler arasında ne fark var ki? Madem ki ikisi de şirke götürüyor ve tevhid akidesini bozuyor, demek ki fark yok...

ŞİRK SEBEPLERİNDEN ALLAH'TAN BAŞKASI ADINA YEMİN ETMEK

Kâbe adına, emânet adına, şeref adına, falan kişinin bereketi adına, filan kimsenin hayatına, Peygamberin makamına, veli kulun mertebesine, atalara yemin etmek câiz değildir... Bunların hepsi haramdır... Çünkü yemin etmek, yemin edilen kişi ya da şeyin tazim edilmesi demektir ki bu,Allah'tan başkası için doğru değildir.

Ahmed, İbn-i Ömer'den merfu olarak şunu rivayet etmiştir:

"Kim Allah'tan başkası adına yemin ederse, şirk koşmuştur."

Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

"Yemin edecek olan Allah adına yemin etsin ya da sussun!"

Allah'tan başkasına yemin eden kimse yemin edilen kimsenin azametinin Allah'ın azameti gibi olduğuna itikat etmektedir ki bu da en büyük şirktir... Adına yemin etmiş olduğu şeyin Allah'tan daha aşağı seviyede olduğuna inanırsa bu da küçük şirktir.

Buna benzer sözler, maksatsız olarak dilinden dökülen kişi için kefaret... "Lâ ilâhe illallah" demesidir.Nitekim Buhârî, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

"Kim yemin eder de yemininde Lât ve Uzzâ'yı katarsa, Lâ ilâhe illallah desin!"...

Allah'tan başkası adına edilen yeminler dilinden dökülen kimsenin... Bu sözleri terk etmek için nefsiyle mücadele etmesi gerekir. Bazı kimselerde Allah adına yemin ederlerken.Şeyhi adına yalan yemin etmeyi göze alamamaktadırlar...

Bazı insanların dillerinden dolaşan şirk lafızlarından bazıları şunlardır:

"Allah ve sen diledin de (bu iş oldu)", "Allah ve falan kişi olmasaydı (bu iş olmazdı)", "Allah'tan ve senden başka kimsem yoktur", "Bu (nimet), Allah'ın ve senin bereketindendir."

Doğrusu şöyle olmalıydı:

"Önce Allah, sonra sen dildin de (bu işi oldu)", "Önce Allah, sonra sen olmasaydın (bu iş olmazdı)."

ŞİRK SEBEPLERİNDEN MUSKA, BONCUK, YAPRAK

Şirk sebeplerinden biri de nazar ve benzerlerinden korkarak muska, boncuk ve yaprak asmaktır. Bu şeylerin belayı gidermek, def etmek için yalnızca birer sebep ve yol olduğuna inanılırsa, bu küçük şirktir...

Bu şeylerin bizzat kendilerinin belayı savdıklaına ve bu hususta tahakkümleri bulunduğuna inanılırsa, bu da büyük şirktir. Çünkü Allah’tan başkası ile ilişkilendiril-mektedirler. Kainatta Allah ile birlikte Allah’tan başkası için de tasarruf hakkı tanınmamaktadır...

Muskalar iki çeşittir:

a-) Kur’an’dan olanlar: Kumaş veya deri şeklinde. Yahut da altın parçası veya başka malzemeden olarak bazı kimseler asarlar. Üzerinde Kur’an’dan âyetler yazılıdır. Bu câiz değildir.Çünkü Peygamber’den -sallallahu aleyhi ve sellem- böyle bir uygulamada bulunduğuna dair bir şey varid olmamıştır. Bu türden olan şeyleri takmak ötekileri de takmaya sevk edebilir...

b-) Kur’an’dan olmayanlar: Üzerinde cinlerin isimlerinin, sihirbazların ve sembollerinin yazılı olduğu şeylerin takılması gibi. Allah’a sığınırız ki işte bu şirk vesilelerindendir...

İbn-i Mesud:

“Kim herhangi bir kimsedeki bir muskayı koparırsa, sanki köle azat etmiş gibi olur” demiştir.

Huzeyfe b. el-Yemân koluna demirden bir halka takmış olan bir adam gördü. “Bu nedir?” diye sordu. Adam “Hastalıktan dolayı” dedi. Huzeyfe “Onu çıkartıp at! Zira hastalığını daha da arttırmaktan başka bir işe yaramaz. O üzerindeyken ölürsen, ebediyen kurtulamazsın.” dedi...

Rukye de böyledir. Rukye hastaya okunan birtakım zikirler ve virdlerdir. Gaybı bir tek Allah’tan başka hiç kimse bilemez.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“De ki: Gaybı, Allah’tan başka, göklerde yerde olan hiç kimse bilemez.”.

Gaybı, ne Allah'a yakın bir melek, ne gönderilmiş bir peygamber, ne kendini ibadete vermiş veli kul bilir…

4- Kendısıne tabi olunan önder... Hiç kimse için... Kesinlikle ve katî surette mümkün değildir... Gaybı Allah’tan başka hiç kimse bilemez...

Sadece Allah, rasûle gaybla ilgili bazı hususları vahyedebilir... Allah’ın, Peygamberi -sallallahu aleyhi ve sellem-’e kafirlerin kendisi için kurdukları tuzakları, Kıyamet alametlerini ve buna benzer şeyleri bildirmesi gibi...

El falı... Kahve falı... Astroloji... Medyumluk (kahinlik)... veya sihir gibi... Herhangi bir vesileyle... Gaybı bildirdiğini iddia eden kimse

yalancı bir kâfirdir...

Bazı şarlatanların, deccallerin, kaybolmuş eşya ile bazı hastalıkların sebepleriyle ilgili olarak verdikleri haberler,cinlerin ve şeytanların kullanılmasından başka bir yolla sağlanmamaktadır.

Zayıf imanlı bazı kimseler, müneccimlere giderek geleceklerine yönelik, evlilikleri ile alakalı bir şeyler sormaktadırlar ki bu haramdır. Gaybı bildiğini kim iddia ederse ya da bu iddiayı onaylayan olursa küfre girmiş bir müşrik olur...

Gazete ve dergilerde yer alan yıldız fallarına itibar etmek ya da gaybı bildiğini iddia eden kişi ile telefon görüşmesi yaparak bir şeyler sormak da haramdır...

ŞİRK SEBEPLERİNDEN SİHİR,KEHANET, MEDYUMLUK, MÜNECCİMLİK

Sihir; bir takım büyüler, sözler, ilaçlar ve tütsülemelerden ibarettir. Sihrin hakikati vardır. Kalplere de, bedenlere de etki edebilir. Hasta edebilir... Öldürebilir... Kişi ile eşinin arasını açabilir...

Sihir en büyük günahlardandır... Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

“Helak edici yedi günahtan kaçının!” “Nedir onlar?” diye sordular... *“Allah’a şirk koşmak, sihir;...”* buyurdu...

Sihirde sihri yapana hizmet etmelerini sağlamak için şeytanların kullanılması, onlarla ilişki kurulması, sevdikleri şeylerle onlara yaklaşılmaya çalışılması söz konusudur. Ayrıca sihirde gaybı bilme iddiası da bulunmaktadır... Bu da küfür ve sapıklıktır.

Bu nedenle Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“Yaptıkları, sadece bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa (ne yapsa) iflah olmaz.”

Sihirbazın hükmü; bir grup sahabinin -Allah onlardan râzı olsun- yapmış oldukları gibi ölümdür...

Şaşılacak bir durum ki bizler insanların sihri basite aldıkları... Belki de övünç vesilesi saydıkları. Sahiplerine ödüller verdikleri bir sanat dalı saydıkları bir zamanda yaşıyoruz...

Sihirbazlar için kutlamalar, yarışmalar düzenlemekte ve bu etkinliklere seyirci ve taraftar olarak binlerce kişi katılmaktadır. Bu da akîdeyi önemsememekten kaynaklanmaktadır. Sihirbaza karşı yapılan

en güzel şey Cundub b. Abdillah'ın -Allah râzı olsun- yaptığıdır. Emirlerden birinin yanına girmişti... O emirin huzurunda bir sihirbaz gördü... Sihirbaz elindeki kılıçla oynuyordu... Bir adamın başını kesip tekrar eski haline döndürdüğünü insanlara bir göz boyama olarak gösteriyordu... Ertesi gün Ebu Zer geldi.Üzerine ridasını giymiş.Ridanın altına da kılıcını saklamıştı. Sonra halifenin yanına girdi.Sihirbaz halifenin huzurunda kılıçla oynuyor. İnsanların gözleri önünde sihir yapıyordu. İnsanlar hayret ve beğeni içinde izliyorlardı.

Ebu Zer, sihirbaza yaklaştı... Sonra aniden kılıcını çıkarıp kaldırdı ve sihirbazın ensesine indirdi... Sihirbazın kafasını uçurdu... Sihirbaz debelenerek yere düştü...

Ebu Zer şöyle dedi:

“Sihirbazın had cezası, kılıçla (boynunun) vurulmasıdır.”

Daha sonra Cundub ona yöneldi ve:*“Sen çok yaşayasın! Sen çok yaşayasın!”* dedi.

Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

“Kim bir kâhine gelir de onun söylediklerini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-‘e indirileni inkar etmiştir.”

Dikkat edilmesi gereken bir nokta şudur ki: Sihirbazlar, kahinler ve medyumlar insanların inançlarıyla oynarlar... Şöyle ki... Tedavi ehli insanlarmış gibi görünürler... Hastalara Allah’tan başkası için kurbanlar kesmelerini emrederler... Şu şu özellikte bir koç veya tavuk kurban etmelerini söylerler...

Bazen de onlar için şirk içerikli tılsımlar, şeytanî dualar yazarlar... Bunları muskalar şeklinde boyunlarına astırırlar veya sandıklarının için yahut da evlerine koydururlar...

Bunlardan bazıları da olağanüstü olaylar sergileyen, kerametler gösteren bir veli gibi görünür... Mesela kendisini silahla vurur veya arabanın tekerlekleri altına atılır ama hiç etkilenmez...

Yahut da hakikatte şeytan işi birer sihir olan... ve kendi ellerinde cari olan türlü şarlatanlıklar sergilerler... Allah’ı zikretme sırasında şeytanları gizleniverir...

Bir genç anlattığına göre bir gün bir ülkeye gitmiş gösteri merkezlerinden birine girmiş ve sirk adı verilen gösteriyi izlemeye başlamış...

Bu genç anlatmaya şöyle devam etti: “Biz türlü oyunları izlediğimiz sırada... Bir kadın geldi. Sonra enteresan bir güçle ipin üzerinde yürüdü.

Sonra da duvarın üzerine sıçrayarak bir sivrisinek gibi yürümeye başladı... Kadının bu yaptıkları karşısında insanlar öylesine hayrete kapıldılar ki. Ben kendi kendime: "Bu kadının yaptıklarının eğitim yapılmış jimnastik hareketler olmasına imkan yok... Doğrusu ben isyankâr bir kulum... Ama muvahhidim... Böyle şeylere rıza gösteremem... "Ne yapacağımı şaşırmıştım... Sihir ve sihirbazlarla ilgili bir Cuma hutbesini hatırladım... Hocanın söylediklerinden biri de sihirbazların şeytanları kullandıkları. Allah zikredildiği zaman şeytanların tuzaklarının boşa çıkacağı ve kuvvetlerinin kaybolacağı idi... Sandalyemden kalktım ve tiyatro sahnesine doğru yürümeye başladım... İnsanlar büyük bir beğeni ile alkışlıyorlardı. Benim bu hareketimi de aşırı derecede beğendiğimden yaptığımı sanıyorlardı. Sihirbaz kadına yaklaşıyordum... Sahneye ulaştığımda... ve o sihirbaz kadına yaklaştığımda.Bakışlarımı ona yönelttim ve Ayetu'l-kürsî'yi "Hayy ve Kayyûm olan Allah'tan başka ilah yoktur. Onu ne bir uyuklama, ne de uyku tutar..." okudum... Kadın bocalamaya başladı... Vallahi ben daha âyeti bitirmeden yere düştü... Titremeye başladı... İnsanlar ayağa kalkmış, korkmuşlardı... Kadını hastaneye götürdüler. Şu âyetin sahibi Allah ne doğru söylemiştir:

"**Ş**eytanın tuza**ğı** muhakkak ki zayıftır.", "Onlar bir tuzak kurdular. Allah da bir tuzak kurdu... Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır."

ŞİRK SEBEPLERİNDEN HEYKELLERE VE ANITLARA TAZİM GÖSTERMEK

Heykel, (Arapça'da tîmsâl-temâsil) insan veya hayvan şeklinde somut surettir.

Anıtlar ise liderler ve önemli insanlar için dikilmiş olan heykellerdir... Meydanlara, parklara vb. yerlere dikilmektedir... Yeryüzünde şirk bu heykeller nedeniyle meydana gelmiştir...

Nuh Kavmi'ni görmüyor musunuz? Kendilerinden olan bazı kimselerin heykellerini yaptıklarında çok geçmeden, Allah'ın yanısıra o heykellere de ibadet eder oldular...

Bu sebeple Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- heykeller dikmeyi, Resimler asmayı, şirke vesile olduğu için yasaklamıştır. Hatta resim yapanları lanetlemiş ve onların kıyamet gününde en şiddetli azap görecek kimseler olduklarını bildirmiştir... Resimlerin silinip yok edilmelerini emretmiş ve içinde resim bulunan eve meleklerin girmediğini haber vermiştir...

ŞİRK VESİLELERİNDEN BİDAT TEVESSÜL

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yüce makamı ile... Yaratılmışların zatları veya hakları ile... Ölülerden dua ya da şefaat dileğinde bulunmakla tevessül etmek gibi... Kişinin duasında "Allah'ım, peygamberlerinin yüce makamı aşkına veya falan kimsenin hakkı için... Ya da falan ölmüşün ruhu aşkına senden istiyorum." demesi... Bütün bu sözler caiz değildir.

Câiz ve meşru olan tevessül... İsimleri ve sıfatları ile Allah'a yapılan tevessüldür... Mesela "Ey Rahim! Bana merhamet et! Ey Ğafûr! Beni mağfiret eyle!" demek gibi...

Aynı şekilde Allah'a îmân ile ve salih amellerle tevessülde bulunmak da câizdir... Meselâ "Allah'ım, sana olan îmânım ve peygamberlerini tasdik ettiğim için beni cennetine sok!" demek gibi...

Hayatta olan salih kulların duası ile Allah'a tevessül etmek (de câizdir)... Kendisi için hayatta olan salih bir kuldan Allah'a dua etmesini istemek gibi... Müslümanın, müslüman kardeşinin gıyabında yaptığı dua makbuldür... Ancak kabrinde yatan bir ölüden dua istemek caiz değildir...

Bu geçenlerin hepsi Allah'ın kulları üzerindeki haklarındandır... Bunların Allah'tan başkası için yapılması câiz değildir...

ALLAH'A İMANDANDIR

Allah'ın her şeyin rabbi olduğuna, ibadet edilmeye müstehak olduğuna inanmak...

O'na âit en güzel isimler ve en yüce sıfatlar bulunduğuna inanmak... "Hiçbir şey onun benzeri değildir. O her şeyi işiten ve görendir."

Allah'ın dilediği zaman, dilediği şeyi, dilediği keyfiyette

konuştuğuna îmân ederiz.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“ Allah Musâ ile konuştu.”

Kur’an ve semavî kitapların hepsi, Allah’ın kelamıdır...

Allah’ın kulları üzerinde zatı ile en yüksekte ve sıfatlarıyla en yüce olduğuna inanırız...

Gökleri ve yeri altı günde yarattığına sonra arş üzerine istiva ettiğine îmân ederiz... O’nun arş üzerine istiva etmesi celal ve azametine layıktır. Bu istivanın keyfiyetini O’ndan (azze ve celle) başkası bilmez... O arşı üzerinde yüce olmakla birlikte... Mahlûkatın hallerini bilir... Sözlerini işitir... Fiillerini görür... İşlerini idare eder... Müminlerin kıyamet gününde rablerini göreceklerine iman ederiz...

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“O gün bazı yüzler rablerine bakarak parıldar.”

Allah’ın Kitab’ında ve Rasûlünün (sünnetinde) rabbimizin sıfatlarına dair verdikleri her habere inanırız... Bunların hakikatini tasdik ederiz... Allah azze ve celle’ye nasıl layık ise öylece inanır tasdik ederiz...

MELEKLERE ÎMÂN

Allah onları nurdan yaratmıştır. Onlara yerine getirecekleri görevler yüklemiştir.

Onlar Allah’a isyan etmeden emrolundukları şeyi yerine getiren kullardır... Memur oldukları şeyleri yaparlar... Sayı bakımından bizden daha fazladırlar... Korkuları ve ibadetleri de daha fazladır...

Buhari ve Müslim, gökte Beyt-i Mamur adında bir ev bulunduğunu, her gün bu eve yetmiş bin melek girdiğini, namaz kıldıktan sonra çıktıklarını... Sonra da kıyamete dek oraya bir daha dönmediklerini rivayet etmiştir...

Ebu Davud ve Taberânî’de sahih olarak yer aldığına göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

“Allah azze ve celle’nin arşı taşıyan meleklerinden biri hakkında konuşmama izin verildi. Onun kulak memesi ile omuzu arası mesafe yedi yüz yıllık yol mesafesi kadardır.”

Bazı meleklerin özel görevleri bulunmaktadır... Cebrail,

peygamberlere vahiy ile, Mikail, yağmur ve bitkilerle, İsrafil, kıyamet koparken sûra üfürmekle, Ölüm Meleği, ruhları kabzetmekle ve Mâlik, cehennem bekçiliği ile görevlidir...

Allah Teâlâ'nın rahimlerdeki ceninlerle... Âdemoğlunu korumakla amellerini yazmakla kabirdeki ölüyü sorgulamakla vb. işlerle görevli melekleri bulunmaktadır.

İşte melekler, bunlardır... Onlar gaybî bir âlemdir... Onları görmesek de var olduklarına îmân ederiz...

Bize gayb olan daha başka yaratıklar da bulunmaktadır... Bu yaratıklar cinlerdir. Cinler ateşten yaratılmışlardır. Allah onları insanlardan önce yaratmıştır.

Âyette Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Allah insan**ı**, pi**ş**mi**ş** çamura benzeyen bir balç**ı**ktan yarat**tı**. Cinleri öz ate**ş**ten yarat**tı**."

Cinler de ibadet etmekle mükelleftirler. Onların kimisi mü'min, kimisi de kâfirdir. Kimisi itaatkar, kimisi de isyankardır... İnsanlar bazen cinlere karşı düşmanlık ettikleri gibi, cinler de insanlara karşı bazen düşmanlık ederler... İnsanoğlunun cinlere olan düşmanlığı; küçük abdest ya da büyük abdest bozduktan sonra temizliğini kemik ile ya da hayvan tersi ile yapmasıdır.

Müslim'de, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kemik ve hayvan tersi hakkında şöyle buyurmuştur:

"Bu ikisi ile istinca yapmayınız! Zira bunlar cinlerden olan kardeşlerinizin yiyeceğidir."

Cinlerin insanlara olan düşmanlıklarından bazısı, vesvese vermek suretiyle insanlara musallat olmaları, onları korkutmaları ve sara rahatsızlığı vermeleridir...

Müslümanın, Âyete'l-Kürsî'yi, Ihlas, Felak ve Nas sûrelerini, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- 'den sabit olan şer'î zikirleri okumak gibi meşru zikirler yoluyla cinlerden korunması mümkündür... Cinler için kurban kesmek suretiyle onlara yaklaşmaya çalışmak, şerlerinden korunmak için onlara dua etmek ise şirk çeşitlerindendir...

Hiç şüphe yok ki cinler ve şeytanlar zayıf varlıklardır... Kurdukları tuzaklar da zayıftır... Fakat insanın masiyetleri çoğaldığı, harama bakar hale geldiği, çalgı aletlerini dinlediği îmânı zayıfladığı, Rabbi ile ilşkisi azaldığı, Allah'ı zikretmekten gafil olduğu, Şer'î zikirlerle korunmaktan gaflete düştüğü zaman cinler insana musallat olmaya güç bulurlar...

Allah Teâlâ şeytan ve askerleri hakkında şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak ki onun iman edenler ve rablerine tevekkül edenler üzerinde bir sultası yoktur. Onun sultası ancak kendisini dors edinenler ve O'na şirk koşanlar üzerindedir."

KİTAPLARA ÎMÂN

Bunlar Allah'ın peygamberlerine, insanlara hidayet olması için indirdiği kitaplardır. Bu kitaplar çok sayıdadır... Bunların hepsine îmân ederiz... Allah bizlere bunların dördünü bildirmiştir... Kur'an'ı Muhammed'e... Tevrat'ı Mûsâ'ya... İncil'i İsâ'ya... Zebur'u da Davûd'a (hepsine salat ve selam olsun) indirmiştir...

Bu kitapların hepsi de Allah Teâlâ'nın kelamıdır.Kur'an bunların sonuncusu ve en muazzamıdır.Allah, Kur'an'da, önceki kitaplarda olanları bir araya toplamıştır.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Sana da, daha önceki kitabı doğrulamak ve onu korumak üzere hak olarak Kitab'ı indirdik." (Maide, 48)

NEBİLERE VE RASULLERE -aleyhimusselam- ÎMÂN

Allah Teâlâ, her bir toplum içinde kendilerine ortağı olmayan bir tek Allah'a ibadete davet etmek üzere bir peygamber göndermiştir.

Rasullerin ilki Nuh; sonuncusu ise Muhammed -aleyhimusselâm-'dır...

Rasullerin sayısı çoktur... Onlardan kimisini Allah bize ismi ile haber vermiş kimisinin haberini anlatmış kiminden ise hiç haber vermemiştir... Biz onların hepsine iman ederiz...

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Yemin olsun ki biz senden önce rasuller göndermişizdir. Onların kimisini sana anlattık, kimini ise sana anlatmadık..." Onlar da yaratılmış birer beşerdir... Diğer insanlarla aralarında hiçbir fark yoktur... Sadece onlara vahiy gelir...

"De ki ben de sizin gibi bir beşerim, bana vahyolunur..."

Evet. Onlar da yiyen içen. Hastalanan ve ölen birer insandırlar. Onların hepsine iman etmek gerekir. Onlardan tek birinin risaletini inkar

eden hepsini inkar etmiş demektir.

Allah azze ve celle Nuh Kavmi hakkında “Nuh Kavmi peygamberleri yalanladı...” buyurmuştur. Hud Kavmi hakkında da “Ad peygamberleri yalanladı...” buyurmuştur. Halbuki her toplum ancak kendi peygamberini yalanlayabilir... Fakat bütün peygamberlerin risaleti tek olduğu için onlardan birini yalanlayan hepsini yalanlamış olur...

Buna göre Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- ’i yalanlayan ve O’na tâbi olmayan Hıristiyanlar Meryem oğlu Mesih’i de yalanlamaktadırlar... Çünkü Mesih, onları Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- ile müjdelemiş ve O’na ittiba etmelerini emretmiştir... Ama O’na itaat göstermemişlerdir... Yahudiler ve diğerleri için de aynı şey geçerlidir...

ÂHİRET GÜNÜ’NE ÎMÂN

Ahirete îmân; ölümden sonra olacaklara dair.Allah’ın Kitabı’nda zikrettiklerini, Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- ’in haber verdiklerini tasdik etmektir. Öncelikle kabir azabına ve nimetlerine iman edersin... Bu husus Kitab ve sünnet ile sabittir.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“Firavun’un kavmini ise kötü azap kuşatıverdi. Onlar sabah akşam o ateşe sokulurlar. Kıyametin kopacağı gün de: Firavun ailesini azabın en çetinine sokun (denilecek)!”

Allah -azze ve celle- münafıklar hakkında da şöyle buyurmuştur:

“Onlara iki kez azap edeceğiz sonra da muazzam bir azaba itilecekler.”

İbn-i Mes’ûd ve diğerleri şöyle demişlerdir: “İlk azap dünyada... İkincisi ise kabirdeki azaptır.Daha sonra da cehennemdeki muazzam bir azaba itileceklerdir...”

Kabir azabı ve nimetlerine ilişkin hadisler ise çok sayıdadır... Hatta

İbn-i Kayyim ve başkaları bu hadislerin mütevatir olduğunu tasrih etmişlerdir... Sünnet kaynaklarında bu hususa ilişkin elliden fazla hadis bulunmaktadır...

Bu hadislerden biri Sahîhayn'da yer alan şu rivayettir:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- iki kabre uğradı... *"Yemin olsun ki bu ikisi azap görmektedirler. Büyük bir sebepten dolayı azap görüyor değiller... Bunlardan biri idrarından sakınmazdı... Diğeri ise insanlar arasını bozmak için laf götürüp getirirdi (nemime=kovuculuk yapardı)."*

Bu hadislerden bir diğer de yine Sahîhayn'da yer almaktadır:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- duasında:*"Allah'ım! Kabir azabından sana sığınırım."* derdi. Kabir azabı ve nimetleri gaybî konulardandır... Akıl ile ölçülüp kavranamaz...

ÂHİRET GÜNÜNE ÎMÂNDANDIR...

Tekrar dirilmeye îmân ve sûra üflendiğinde ölülerin diriltileceklerine inanmak... Ölüler çırılçıplak, yalın ayak ve sünnetsiz olarak yerlerinden kalkarlar.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Sonra siz bundan sonra öleceksiniz. Sonra da kıyamet gününde diriltileceksiniz.".

Âhirete îmândan olan bir diğer husus da hesap ve amellerin karşılıklarının verilmesidir.

Allah -celle celâluhû- şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak ki onların dönüşü bizedir. Sonra hesaba çekilmeleri de bize aittir."

Cennete ve cehenneme îmân da buna dahildir. Cennet muttakilerin yurdudur. Orada hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı,hiçbir insan oğlunun aklına bile gelmeyecek şeyler vardır... Cehennem de azap ve işkence yurdudur. Orada hiçbir akla gelmeyecek azap ve işkenceler bulunmaktadır...

Aynı şekilde kıyametin hem küçük, kem de büyük alametlerine îmân edersin. Meselâ deccalin çıkması... İsa -aleyhisselâm-'ın gökten inmesi... Güneşin battığı yerden doğması... Dabbetu'l-arzın ortaya çıkması. ve diğer alametler gibi...

Şefaate, Havuza, Mizana, Ru'yetullah'a ve âhiretle alakalı diğer hususlara îmân edersin...

HAYRI VE ŞERRİ İLE KADERE ÎMÂN

Allah'ın geniş ilmi ile her şeyi meydana gelmezden evvel bildiğine îmân edersin. Her şeyi hem bütün, hem de detaylı olarak bilmektedir.Levh-i mahfuza da kaydetmiştir... Tüm varlıkları yaratmıştır.

"Allah her şeyin yaratıcısıdır. O her şey üzerinde vekildir."

Bu kainatta hiçbir şey meydana gelmez ki Allah onun meydana gelişini bilmesin ve onun meydana gelmesine izin vermiş olmasın.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Biz her şeyi bir ölçü (kader) ile yarattık."

İradesi ve kudreti bulunan her insan... Bu ikisi ile bir şeyi yapmayı veya yapmamayı tercih eder... İsterse abdest alıp namaz kılar... İsterse yoldan çıkıp zina eder... Bu sebeple hesaba çekilir ve karşılığını görür... Vacipleri terk edip haramları işlemek konusunda kader deliline sığınması caiz değildir...

/ / /

ÎMÂNI ZEDELEYEN BAZI HUSUSLAR:

DİN İLE ALAY ETMEK

Din ile alay etmek İslam'dan irtidat etmektir..

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"De ki: Allah ile, ayetleriyle, rasûlü ile mi alay ediyordunuz? Özür dilemeyin! Çünkü siz iman ettikten sonra tekrar kafir oldunuz."

Mesela bazı kimseler şöyle demektedirler: İslam eski bir dindir.

İçinde bulunduğumuz çağa uymaz... Ya da bu din geri kalmıştır, gericidir... Yahut da şöyle derler: Beşerî kanunlar İslam'dan daha güzeldir... Tevhide çağıran, kabirlere ve türbelere ibadet etmeyi inkar edenler için... Bu aşırı dincidir... Vahhabidir... Müslümanlar arasına ayrılık tohumları ekiyor derler...

ALLAH'IN İNDİRDİĞİNDEN BAŞKASIYLA HÜKMETMEK

Allah'a îmânın gereklerinden birisi de sözlerle, fiillerle, anlaşmazlıklarla ve parasal konularl ve diğer haklarla alakalı mevzularda O'nun şeriatı ile hükmetmektir.

Yöneticilerin Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeleri... Halkın da Allah Teâlâ'nın indirdiklerinin hükmüne başvurmaları gerekir.

Îmân ile Allah'ın indirdiklerinden başkasının hükmüne başvurmak bir arada bulunamaz.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Rabbine yemin olsun ki, aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem tayin etmedikçe sonra verdiğin hüküm konusunda içlerinde hiçbir sıkıntı duymadıkça ve tam bir teslimiyet göstermedikçe iman etmiş olmazlar."

Bir diğer âyette de şöyle buyurmuştur:

"Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar kafirlerin ta kendileridir."

Her konuda, alış-veriş, hırsızlıkla, zina ile ilgili konularda ve diğer konularda Allah'ın indirdikleri ile hükmetmek gerekmektedir. Sadece evlenme, boşanma ve şahsî hallerle ilgili meselelerde değil bütün konularda Allah'ın indirdiği ile hükmetmelidir. İnsanlar için kanun vaz edip de. Bu kanunların Allah'ın hükmüne ihtiyaç bırakmadığını veya Allah'ın hükmüne eşit olduklarını iddia eden veya bu kanunların Allah'ın hükmünden daha uygun ve daha üstün olduklarını ileri süren kimseler kafirdir...

Evet kafirdir...

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Yoksa onların, dinden Allah'ın izin vermemiş olduğu şeyleri kendilerine meşru kılan ortakları mı var?"

Bir diğer ayette Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Yoksa cahiliye hükmünü mü arzuluyorlar? Aklı başında bir

toplum için hükmü Allah'tan daha güzel olan kimdir?"

Sahih kaynaklarda yer aldığına göre "Hahamlarını ve rahiplerini Allah'tan başka rabler edindiler" âyeti nazil olunca, Adiyy b. Hâtem -Allah râzı olsun-:

"Ya Rasûlullah!... Biz onlara ibadet etmezdik..." dedi.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-:

"Onlar sizin için Allah'ın haram kıldığını helal ediyor ve siz de bunu helal bilmiyor muydunuz? Onlar Allah'ın helal kıldığı şeyleri de size haram kılıyor ve siz de bunları haram bilmiyor muydunuz?" buyurdu.

Adiyy -Allah râzı olsun-:

"Evet öyle." dedi. Rasûlullah *"İşte bu da onlara ibadet etmektir."* buyurdu.

KÂFİRLERLE DOSTLUK, MÜMİNLERE DÜŞMANLIK BESLEMEK...

Hiç şüphe yok ki müslümanların yahudi, hıristiyan ve diğer müşrik kâfirlere düşman olmaları ve onlara sempati duymaktan sakınmaları gerekir.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Ey îmân edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanlara sevgi göstererek, sempati besleyerek onları dostlar edinmeyin. Oysa onlar, size gelen hakkı inkâr etmişlerdir."

Hatta Allah Teâlâ, kâfir olan babaların ve kardeşlerin dahi sevilmesini haram kılmıştır.

Şöyle buyurmuştur:

"Allah'a ve âhiret gününe inanan bir topluluğun -babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları da olsa- Allah'a ve Rasûlü'ne düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin."

Bu manada birçok âyet bulunmaktadır. Bu âyetlerin hepsi Allah'ı inkar etmeleri, dinine düşmanlık etmeleri, dostlarına düşman olmaları, İslam'a ve ehline tuzak kurmaları nedeniyle kâfirlere buğzetmenin ve onlara düşmanlık etmenin farz olduğuna delalet eder.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerinden) belli olmaktadır. Kalplerinde sakladıkları ise daha büyüktür. Eğer düşünüp anlıyorsanız, ayetlerimizi size açıklamış

bulunuyoruz. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz, bütün kitaplara inanırsınız; onlar ise, sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler; kendi başlarına kaldıklarında da, size olan kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar. De ki: Kininizden ölün! Şüphesiz Allah kalplerin içindekini hakkıyla bilmektedir. Size bir iyilik dokunsa, bu onları tasalandırır; başınıza bir musibet gelse, buna da sevinirler, eğer sabreder ve korunursanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez. Şüphesiz Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır."

Yahudilerin ve hıristiyanların bugünkü durumları ortadadır.İslam'a karşı kurdukları tuzaklar, müslümanlara karşı giriştikleri savaş ve İslam'dan soğutma çalışmaları, İslam'ın önünde engel olabilmek için büyük miktarlarda sarfettikleri paralar, hiçbiri gizli değildir.

Bugün müslümanların kâfirlere karşı besledikleri bazı dostluk türlerini şöylece sıralayabiliriz: Davet maksadı dışında kafirler içine karışmak, onların ülkelerinde yaşamak, zaruret olmaksızın oralara yolculuk etmek. Giyim-kuşam, görünüm, hayat tarzı bakımından onlara benzemeye veya ihtiyaç olmadığı halde onların dili ile konuşmaya çalışmak...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabının değerini düşürmek, onlara sövmek, Rasûlullah'ın değerli ev halkının değerini düşürmek.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabını severiz.Onlardan herhangi birinin sevgisi konusunda aşırıya gitmeyiz. Onları ancak hayır ile anarız.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Muhacirlerden, Ensardan ve onlara güzellikle ittiba edenlerden ilk öncülerden Allah râzı olmuştur; onlar da Allah'tan râzı olmuşlardır."

Ashab arasında vuku bulan anlaşmazlık ve savaşlar konusunda ehl-i sünnet ve'l-cemaatin mezhebi; bu hususları dile getirmeyip konuşmamaktır. Zira onlar da hatası ve sevabı olan birer insandırlar... Bu fitnelere dahil olmaktan Allah bizim kılıçlarımızı koruduğu gibi biz de dillerimizi korumalıyız... "Onlar, kıyamet gününde kendilerini toplayıp aralarında bir hükme varacak olan rableri bulunan insanlardır" deriz...

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sonra kendisini insanların en faziletlisi görerek ve bütün ümmetin önünde yer aldığını kabul ederek hilafetin Ebû Bekr'e, ondan sonra Ömer'e, ondan sonra Osman'a, ondan sonra da Ali'ye âit olduğunu kabul ederiz...

Bazı müslümanlar uydurdukları bid'atlerin kendilerini Allah'a yaklaştırdığını ileri sürmektedirler.

Mesela Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğumu münasebetiyle yapılan mevlid kutlamaları... Bu sırada güya O'nun için ayağa kalkmak,O'na selam göndermek...

Yahut da salih zatlardan, velilerden birinin doğumu münasebetiyle yapılan kutlamalar gibi... Bunların hepsi dinde bid'at çıkarmaktır... Ne Peygamber, ne de sahabe-i kiram bunları yapmışlardır.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sabit olduğuna göre şöyle buyurmuştur:

"Kim bizim bu işimizde kendisinden olmayan bir şeyi ihdas ederse, o şey reddolunmuştur."

Yani kendisine reddedilir.

Yine bir hadiste: *"Sonradan ihdas edilmiş her şey bid'at ve her bid'at da sapıklıktır"* buyurmuştur.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Üzerinize olan nimetimi tamamladım. Din olarak İslam'dan râzı oldum."

Bu tür mevlid kutlamalarının ihdas edilmesinden Allah'ın dinini kemale erdirmediği zannedilmektedir. Öyle ki son dönemde bazı kimseler, kendilerini Allah'a yaklaştırdığını iddia ettikleri bir takım ibadetler ihdas etmişlerdir. Bu davranış Allah'a ve Rasûlü'ne karşı bir itirazdır...

Mevlid kutlamaları eğer Allah'ın razı olduğu dinden olmuş olsaydı Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bu durumu ümmetine beyan ederdi. Âlimler mevlid kutlamalarını, sonradan ihdas edilmiş birer bid'at ibadet oldukları için ve özellikle de bu kutlamalarda Rasûlullah için aşırılıklar sergilenebiliyorsa, kadın erkek karışık vaziyette bulunuyorsa, eğlence aletleri kullanıyorsa açıkça inkâr etmişlerdir. Bu kutlamalarda Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- 'e yalvarıp yakarmak, O'ndan istiğasede bulunmak, medet dilemek, gaybı bildiğine inanmak ve buna benzer küfür içerikli davranış ve inançlar sebebiyle büyük şirk vuku bulabilmektedir...

Mesela bazıları Bûsırî'nin şu dizelerini tekrarlarlar:

Ey mahlûkatın en mükerremi,

Senden başka kime sığınayım ben,

Başıma bir musibet geldiği zaman?

Diriliş gününde tutmazsan elimi,

Dersin o zaman ey ayağı kayasıca!

Dünya ve içindekiler hep senin cömertliğinden,

Levh ve kalemin ilmi hep senin ilminden.

Bu gibi vasıflar, Gayb bilgisi, Kıyamet gününde mağfiret, dünya ve âhirette tahakküm, ancak ve ancak göklerin ve yerin mülkü elinde olan Allah için kabul edilebilir...

Bu gibi şeyler... Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in veya diğer veli zatların mevlid kutlamalarında çokça vuku bulmaktadır. Eğer "Bu mevlidlerde Peygamber hatırlanıyor, siyeri okunuyor..." denirse... Biz de karşılık olarak şunu söyleriz:

Bu güzel bir söz. Fakat Peygamberi anmak, O'nun siyerini okumak, belli bir vakit tayin etmeksizin senenin her günü yapılabilir. Minberlerde, konferanslarda ve derslerde... Genele açık toplantılarda ve diğer münasebetlerde de anılabilir...

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz onu Allah'a ve Rasûlü'ne götürün."

Mevlid kutlamalarını, Allah'ın kitabı Kur'an'a götürdük ve Allah'ın kitabı Kur'an bize peygamberimize ittiba etmeyi emrettiğini, dinin mükemmel olduğunu bildirdiğini gördük.Mevlidleri, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- 'in sünnetine götürdük.

Sünnette Peygamber'in böyle bir uygulamada bulunmuş olduğunu, bunun yapılmasını emrettiğini ve ashabının da bu tür kutlamalarda bulunmuş olduklarını bulamadık. Sonuça bu hususun dinden olmadığını öğrenmiş olduk. Aksine bu kutlamalar sonradan ihdas edilmiş olan bid'atlerdendir. Hatta Yahudi ve hıristiyanlara bayramlarını kutlamaları bakımından benzemek demektir. Aklı başında kimsenin, bu kutlamaları yapan kişilerin sayı çokluğuna aldanmaması gerekir.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Yeryüzündekilerin çoğuna itaat edersen, seni Allah'ın yolundan saptırırlar."

İLGİNÇ...

Bazı kimseler bid'at olan bu tür kutlamalara katılmak için çaba sarfediyorlar... Camiden, cemaatten geri kalıyorlar... Bazıları da Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- 'in mevlidlerde hazır bulunduğuna inanıyorlar. Bunun için de karşılarcasına ayağa kalkıyorlar. Bu tamamen batıldır ve cehalet ürünüdür. Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kabrindedir. Kıyamet gününden önce de oradan çıkacak değildir. Ruhu da ikram yurdunda rabbi katında İlliy-yîn'dedir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

"Kıyamet gününde kabri ilk yarılacak olan benim."

Ona salat ve selam getirmek ise, en faziletli amellerdendir.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Allah ve melekleri Peygamber'e salat ederler. Ey îmân edenler! Siz de ona salat ve selâm edin!"

Hepimiz biliyoruz ki Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i sevmedikçe, O'na saygı duymadıkça kulun imanı tamam olmaz. O'na saygı duyup tazim etmenin bir gereği de onu tabi olunacak bir îmân edinmektir.

Meşru kıldığı ibadetlerin hiçbirisinden vazgeçmeyiz.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"De ki: eğer Allah'ı seviyorsanız, bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı sizin için bağışlasın. Allah Ğafur ve Rahim'dir."

/ / /

BAZI BİD'ATLER

Ramazan Ayının 27. Gecesini Kutlama

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ramazan ayındaki uygulaması, ibadetleri çoğaltmaktır. Son on günde daha fazla çaba sarfederdi.

Sahîhayn'da yer aldığına göre şöyle buyurmuştur:

"Kim fazîletine îmân ederek ve sevabını Allah'tan umarak Ramazan ayını ihya ederse, geçmiş günahları bağışlanır.Kim fazîletine îmân ederek ve sevabını Allah'tan umarak kadir gecesini ihya ederse, geçmiş günahları bağışlanır."

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ramazan ayında ve kadir gecesindeki uygulaması böyledir. Kadir gecesidir diye Ramazan ayının 27. gecesinde kutlama yapmak ise, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in uygulamasına aykırıdır. Böyle bir kutlama bid'attir. Kadir gecesi hassaten ramazan ayının yirmi yedinci gecesi de olabilir... Bir başka gecesi de olabilir...

İsra ve Mirac Gecesi Kutlaması (Mirac Kandili)

Hiç kuşkusuz İsra ve Mirac, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğruluğuna dair delillerdendir. İsra ve Mirac Kitab ve sünnette sabittir. İsra ve Mirac olayının gerçekleştiği gecenin receb ayında veya bir başka ay içinde hangi gece olduğuna dair sahih hadislerde herhangi bir bilgi varid olmamıştır. Hangi gece vuku bulduğu sabit olmuş olsaydı bile o geceye özel ibadet veya kutlama yapmak caiz değildir. Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ve ashabı bu geceyi kutlamamışlar. Bu geceye özel ibadet vs. yapmamışlardır. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- risaleti tebliğ etmiş, emaneti yerine getirmiştir. Bu geceyi tazim etmek ve kutlamak Allah'ın dininden olmuş

olsaydı beyan ederdi...

Şaban Ayının 15. Gecesinin Kutlanması ve Bu Münasabetle O Gün Oruç Tutulması (Berat Kandili)

Bu gece ile ilgili itimat edilmesi câiz olan bir delil yoktur.Fazileti ile ilgili itimat edilmesi caiz olmayan bazı zayıf hadisler varid olmuştur.Bu gece kılınacak namazın fazileti ile ilgili varid olanların hepsi. İbn-i Receb'in dikkat çektiği gibi uydurmadır... İbn-i Vaddah, Zeyd b. Eslem'den şöyle dediğini rivayet etmştir:

"Hocalarımızdan ve fakihlerimizden Şaban ayının 15. gecesine (beraat gecesi diye adlandırılan geceye) iltifat eden birine rastlamadık."

SON OLARAK...

Âlimler, kanı ve malı helal kılıp, kişiyi dinden çıkaran imanı bozan hususların birçok çeşidi ile müslümanın mürted olabileceğini ifade etmişlerdir.

Bunların en tehlikelileri ve en çok görülenleri **şu** 10 maddede yer alanlardır:

1- Önceki satırlarda da geçtiği üzere Allah Teâlâ'ya ibadette şirk koşmak.

2- Allah ile kendisi arasında aracılar koyup da onlara duâ eden, onlardan şefaat isteyen ve onlara tevekkül eden kimse icma ile kâfir olmuştur.

3- Müşrikleri kâfir saymayan veya onların kâfir oldukları konusunda şüphe eden ya da onların yollarını doğru gören de küfre girmiştir. İslâm dînini din olarak benimsemeyen herkes, Yahudi, Hıristiyan, Budist veya başka bir şey olsun, kâfirdir. Akraba olup olmaması da fark etmez...

4- Başkasının uygulamalarının Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdiği şeylerden daha mükemmel veya başkasının hükmünün O'nun hükmünden daha güzel olduğuna inanan kimse, -mesela tağutların hükmünü Rasulullah'ın hükmünden daha üstün görenler gibi- kâfirdir.

İnsanların koymuş oldukları düzenlerin ve kanunların İslâm

Şeriatı'ndan daha üstün veya ona eşit olduğunu ya da bu kanun ve düzenlerin hükmüne başvurmanın câiz olduğuna (İslâm Şeriatı'nın daha üstün olduğuna inansa bile) inanan veya İslâm nizamının yirminci yüzyılda uygulanamayacağına, bu nizamın müslümanların gerilemelerinde bir sebep olduğuna yahut da bu nizamın hayatın diğer işlerine de müdahale etmeksizin sadece kul ile rabbi arasındaki ilişkiyi düzenlediğine inanan kimse de bu kapsama dahildir.

Aynı şekilde hırsızın elinin kesilmesi veya evli olduğu halde zina eden kimsenin recmedilmesi konusunda Allah'ın hükmünün bu çağa uymadığını düşünen kimse de bu kapsamdadır.

Ayrıca muamelet, hadler ve diğer konularda Allah'ın şeraitinden başkası ile hükmetmenin caiz olduğuna inanan kimse için de... Bunun şeraitin hükmünden daha üstün olduğuna inanmasa dahi... Aynı durum geçerlidir... Çünkü bu kimse icma ile Allah'ın haram kılmış olduğu bir şeyi mübah saymıştır... Zina, içki ve faiz gibi. Allah'ın şeriatından başkasıyla hükmetmek gibi. Dinden olduğu zorunlu olarak bilinen şeylerden Allah'ın haram kıldıklarını mübah sayan kimse. Müslümanların icmaıyla kâfirdir...

5- Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdiği herhangi bir şeyi yapsa bile sevmeyip buğzeden kimse de küfre girmiştir. Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: "Bu onların Allah'ın indirdiğinden hoşlanmamaları dolayısıyladır." (Muhammed, 9)

6- Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in dininden olan herhangi bir şeyle veya sevabı ve cezasıyla alay eden kimse de küfre girmiştir.

Bunun delili şu ayettir:

"De ki; Allah ile O'nun âyetleriyle ve peygamberleriyle mi alay ediyorsunuz? Hiç özür dilemeyin. Siz Îmânınızdan sonra inkar ettiniz." (Tevbe, 65, 66)

7- Sihir... Eşleri birbirinden soğutmak ve birbirine ısındırmak çeşitleri ile kim yaparsa veya bunun yapılmasına rıza gösterirse, küfre girer.

Bunun delili Allah Teâlâ'nın şu sözüdür:

"Bu iki melek: 'Biz ancak bir imtihan vesilesiyiz, sakın küfre düşme!' demeden kimseye bir şey öğretmiyorlardı" (Bakara, 102)

8- Müslümanlara karşı müşriklere arka çıkmak, onlara yardımcı olmak... Bunun delili de şu âyettir:

"Sizden kim onları dost edinirse, o da onlardandır. Muhakkak ki Allah zalim kavmi hidayete erdirmez." (Maide, 51)

9- Hızır'ın Musa -aleyhisselâm-'ın şeriatı dışına çıkma kapasitesi gibi

veya bazı sofilerin şer'i sorumlulukların kendilerinden sakıt olduğuna inanmaları gibi kimi insanların Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şeriatı dışına çıkma kapasitelerinin bulunduğuna inanan kimsede şu âyetten dolayı kafirdir:

"Kim **İ**slam'dan ba**ş**ka bir din ararsa, kesinlikle ondan kabul edilmeyecektir ve o ahirette zarara u**ğ**rayanlardandır." (Âl-i İmran, 85)

10- Öğrenmemek ve amel etmemek şeklinde Allah'ın dininde yüz çevirmek. Bunun delili de şu âyettir:

"Kendisine rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir?" (secde, 22)

BİRAZ DURALIM...

En büyük cürümlerden... Tehlikeli felaketlerden biri de kişinin namazı terk etmesidir...

Namaz kılmayanlar şeytanların destekçileri, Rahman'ın düşmanları, müminlerin hasımları, kâfirlerin kardeşleridir. Firavun ve Haman ile birlikte haşr olunacaklar. Cehennemde onlarla birlikte evrilip çevrilecekler...

Müslim'in rivayetinde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

"Kişi ile küfür ve şirk arasında namazı terk etmek vardır."

Tirmizî ve Hakim'de Abdullah b. Şakîk Ebû Hureyre -Allah râzı olsun- tarikinden gelen sahih rivayette Ebû Hureyre "Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- 'in ashabı, namazdan başka hiçbir amelin terk edilmesini küfür olarak görmezlerdi." demiştir.

Şeyh İbn-i Useymîn şunları ifade etmiştir:

Namaz kılmayan kimsenin kâfir olduğuna hükmettiğimiz takdirde... Bu durum o kişi hakkında mürted hükümlerinin uygulanmasını gerektirir. Yani evliliği sahih olmaz. Namaz kılmadığı halde nikah akdi yapılırsa, nikah batıl olur.Nikah akdinden sonra namazı terk ederse, nikahı fesholur ve eşi kendisine helal olmaz... Hayvan boğazlasa, eti yenmez, çünkü haramdır. Mekke'ye giremez.Akrabalarından biri öldüğü takdirde miras alma hakkı bulunmaz..Kendisi öldüğünde cesedi yıkanmaz, kefenlenmez, cenaze namazı kılınmaz ve müslümanlarla birlikte defnedilmez... Kıyamet gününde kafirlerle birlikte haşredilir... Namazı terk edenlerin ölüm anındaki halleri daha bir felaket ve korkunçtur...

İbn-i Kayyim da şunları zikretmiştir:

"Ölmek üzere bulunanlardan biri... Bir takım masiyetleri ve tefritleri (kusurları) vardı. Fazla geçmedi ölüm gelip çattı. Çevresindekiler hemen yardımına koşup önüne atıldılar. Ona Allah'ı zikrettirmeye, kelime-i tevhidi telkine etmeye başladılar. O ise gözyaşlarına engel olmaya çalışıyordu. Can çekişmeye başlayınca, avazı çıktığınca şöyle bağırdı: La ilâhe illallâh diyorum... Ama Lâ ilâhe illallâh bana ne fayda verecek?. Allah için tek bir namaz kıldığımı bilmem..." Daha sonra hıçkıra hıçkıra öldü...

Amir b. Abdillah b. Zubeyr... Ölüm döşeğinde iken hayatının son nefeslerini alıyordu. Ailesi de çevresinde ağlıyorlardı. Ölümle pençeleşirken. Müezzinin akşam ezanını okuduğunu duydu. Nefesi boğazında düğümleniyordu. Can çekişmesi şiddetli, sıkıntısı büyüktü. Ezanı duyunca etrafındakilere "Elimi tutun!" dedi. "Nereye böyle?" dediler... "Mescide..." dedi. "Bu halde mi?" dediler. "Sübhânallah!... Ezana çağrıyı duyacağım da icabet etmeyecek miyim?... Tutun elimi!..." dedi. İki adam kollarına girdi... İmam ile birlikte bir rekat kıldı... Sonra secdede iken vefat etti... Evete secde halinde iken ruhunu teslim etti...

Atâ b. Sâib şöyle anlatmıştır: Ebû Abdirrahman es-Sülemî'nin yanına geldik... Mescidde namaz kıldığı yerde hasta idi. Durumu ağırlaşınca ve can çekişmeye başlayınca durumuna acıdık. "Yatağa yatsan...daha yumuşak olur..." dedik... Zar zor nefes alarak şöyle dedi: "Bana falan kimsenin tahdis ettiğine göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

"Sizden biriniz namaz kıldığı yerde namazı bekler vaziyette bulunduğu sürece namazda sayılır."

Ben bu vaziyette iken ruhumun kabzedilmesini istiyorum...

Kim namazı ikame eder ve mevlasına itaatte sabır gösterirse, hayatı O'nun râzı olduğu şekilde sonlanır...

Sa'd b. Muâz -Allah râzı olsun- salih, itaatkâr. Gizlice ibadet eden biri. Gece onu seher vakitlerindeki ağlamalarıyla tanırdı.Gündüzler de namazı ve istiğfarıyla tanırdı... Benî Kurayza Savaşı'nda yaralanmıştı.Günlerce hasta olmuş ve sonunda ölüm gelip çatmıştı.Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e bildirilince, ashabına *"Ona gidin!"* dedi...

Cabir şöyle anlatmıştır: "Rasûlullah ile beraber çıktık... Öyle hızlı yürüdü ki... Ayakkabılarımızın kayışları parçalandı... üzerimizdeki ridalarımız düştü... Ashabı böyle hızlı gitmesine hayret etmişti...

Şöyle buyurdu:*“Bizden önce meleklerin ona yetişip Hanzala’yı yıkadıkları gibi yıkamalarından korkuyorum.”* Evine ulaşmıştı.Ama o gidene kadar vefat etmişti. Arkadaşları da cesedini yıkamaktaydılar.Cenaze işlemleri için Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- dışarı çıktı. Oradaki topluluk: “Ya Rasûlallah bundan daha hafif bir ölüyü kabrine taşımamıştık.” dediler.

Şöyle buyurdu:

“Hafif olmasını sağlayan şey. Bugünden önce hiç inmemiş olan şu kadar melek bugün inmiş ve sizinle birlikte cenazeyi taşımışlardı.Nefsim elinde olana yemin olsun ki melekler Sa’d’ın ruhunu müjdelemişler. Arş onun için sarsılmıştır.

“Îmân edip salih amel **iş**leyenlere gelince, onlar için makam olarak Firdevs cennetleri vardı**r**. Orada ebedi kalacaklardı**r**. Oradan hiç ayrı**l**mak istemezler.”

En büyük masiyetlerden biri de zekat**ı** vermemektir... Zekat İslâm’ın rükünlerinin üçüncüsüdür...

Sahîh-i Müslim’de yer aldığına göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

“Altın ve gümüş sahibi olup da bunların hakkını ödemeyen kimse... Kıyamet günü olduğu zaman onun için bunlar ateşten ince levhalar haline getirilir... Cehennem ateşinde kızdırılır ve sahibinin yanağı, alnı ve sırtı dağlanır.Bunlar her soğuduğunda tekrar edilir... Miktarı elli bin sene olan bir gün boyunca kullar arasında hüküm verilinceye kadar ve kul yolunun cennete mi yoksa cehenneme mi gittiğini görünceye kadar sürer...”

Buhârî Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ’in şöyle dediğini rivayet etmiştir:

“Allah kime mal verir de zekatını ödemezse, kıyamet gününde kendisinin boynuna geçiren ağzından köpük saçan kel bir dev yılan şekline sokulur.Sonra onun avurtlarından yakalayıp “Ben senin malınım. ben senin hazinenim...” der...” Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- daha sonra şu âyeti okudu:

“Allah’ı**n** fazlı**n**dan kendilerine vermi**ş** oldukları **ş**eylerde cimrilik edenler bunu kesinlikle kendileri için hayı**r** zannetmesinler. Aksine o **ş**erdir. Cimrilik ettikleri **ş**ey kı**y**amet gününde boyunları**n**a geçirilecektir.”

Değerli kardeşim... Bacım!

Ey toplumumuz!Allah'a davet edene kulak verin, ona icabet edin! Ona inanın ki Allah sizin için günahlarınızı bağışlasın ve sizi elen verici bir azaptan kurtarsın.

Vallahi ben senin için nasihatte bulunuyorum. Bu hak senin önünde ayan beyan ortaya çıkmıştır. Dinin birkaç tane değil, tek bir tane olduğunu öğrenmiş oldun.Allah,kendisinden başka ilah yoktur,Hayy'dır, Kayyum'dur, Tektir, Samed'dir. Kendisi ile birlikte hiç kimsenin şirk koşulmasına razı olmaz...

"Babalarımızı bir din üzere bulduk. Biz de onların izlerine uyarız." Diyenlerden olma! Sen "Biz muvahhidleriz, itaat edenleriz, tabi olanlarız." de!

Kabirlerin yanında kurban kesenlerin ya da oralarda Allah'a şirk koşanların çokluğuna aldanma!

Kabirlerde yatanlar hakkında... Sıkıntıları giderdikleri... Dualara icabet ettiklerine dair düzülen hikaye ve kıssalara kapılmayasın!

Ebû Talib'e bak... Rasûlullah'ın amcası... Peygamber'in hak olduğunu, hak dinin İslâm olduğunu, putları bir kenara atmak olduğunu tasdik eden adam., o bile devamlı şu sözleri tekrarlardı:

Vallahi ben toprağın bağrına gömülene dek topluluklarıyla sana ilişemeyecekler

Beni davet ettin. Bildim ki bana nasihat ediyorsun. Dürüstsün, eminsin.

İnsanlığın en hayırlı dini olduğunu bildiğim bir dini bana teklif ettin.

Kınanma ya da sövülme korkusu olmasa beni, bu dine girmiş görürdün.

Fakat onun hakka ittibasını, atalara muhalefet etme korkusu engellemişti... Hatta bakın... Ölüm döşeğinde... Kemikleri incelmiş... Bedeni zayıflamış... Eceli yaklaşmış bir ihtiyar olarak yatarken...

Peygamber baş ucunda gözyaşlarına hakim olmaya çalışarak dikiliyor ve... "Amca! La ilâhe illallah, de! Lâ ilâhe illallah, de!" diyordu. Kureyş kafirleri de başındaydı.Tevhid kelimesini her söylemek istediğinde "Abdulmuttalib'in dininden yüz mü çeviriyorsun... Abdulmuttalib'in dininden yüz mü çeviriyorsun?" diyorlardı...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-, ona kelime-i tevhidi söyletme çabasını sürdürdü. O kâfirler de, babalarının ve atalarının dini üzere kalmasını teşvik edip duruyorlardı. En sonunda öldü. Babalarının ve atalarının dini üzere, putlara ibadet üzere öldü... Melik-i Allam'a şirk üzere ölüp gitti...

Artık ruhunu teslim etmiş ve bu dünyadan göç edip gitmişti.Yeri cehennemdi. Ne kötü bir dönüş yeridir orası! Allah cenneti kâfirlere haram kılmıştır...

Sahîhayn'da yer aldığına göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e:

"Ya Rasûlallah! Amcan seni korur, sana destek olurdu. Ona herhangi bir faydan oldu mu?" diye soruldu. *"Evet"* dedi, *"Onu cehennemin derinliklerinde buldum ve cehennemin sığ olan yerine çıkardım. Ayaklarının altında iki kor ateş var. Bunlar sebebiyle beyni kaynamaktadır..."* Hatta putları kıran, Beyt-i Haram'ı inşa eden, Mevlası uğrunda imtihana tabi tutulan, Allah yolunda işkence gören, İbrahim -aleyhisselâm-'a bakın. Kıyamet gününde babasına faydası dokunmayacak. Çünkü babası müşrik olarak ölmüştü.

Buhârî'de yer aldığına göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-şöyle buyurmuştur:

"İbrahim kıyamet gününde babası Azer ile karşılaşır. Azer'in yüzünde gam ve keder vardır. İbrahim ona 'Bana isyan etme, dememiş miydim ben sana?' der. Babası da ona 'Bugün sana isyan etmeyeceğim.' der. İbrahim 'Ya rabbi! Sen bana diriltilecekleri gün beni mahcup etmeyeceğini vaat etmiştin. Rahmetten uzak babamın rüsvay bir halde bulunmasından daha mahcup edici ne var?' der. Allah Teâlâ da cevaben: "Ben kâfirlere cenneti haram kıldım." buyurur.

Tüm bunlara dikkat et ve şunu hatırla ki:

"İşte o gün kişi kardeşinden, annesinden, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçar. O gün herkesin kendine yetip artacak bir derdi vardır."

"Allah'a selim kalple gelenler dışında malın da evladın da fayda vermeyeceği gün."

Allah'a dön!...

Başkalarına nasihat et!...

Tevhide davet et!...

Herkes için Allah'tan hidayet ve doğruluk iste!...

Allah en iyi bilendir... Allah, peygamberine salat ve selâm etsin!